

คู่มือ นักศึกษา

สำหรับนักศึกษารหัส 66 - 70

BMCI

**หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์**

(หลักสูตรพหุวิทยาการ/หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566)

Bachelor of Arts Program in Management of Cultural Heritage and Creative Industries

วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คู่มือนักศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์
(หลักสูตรพหุวิทยาการ/หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566)

สำหรับนักศึกษารหัส 66 - 70

วิทยาลัยนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลทั่วไป	1
อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	2
ระบบการศึกษา.....	3
การประเมินผลการเรียนและเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา.....	4
โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา และหน่วยกิต	4
แผนการศึกษา.....	14
คำอธิบายรายวิชา.....	16

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (หลักสูตรพหุวิทยาการ/หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566)

ข้อมูลทั่วไป

รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : 25570051102416

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (หลักสูตรพหุวิทยาการ)

ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Management of Cultural Heritage and
Creative Industries (Multidisciplinary)

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย ชื่อเต็ม: ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์)

ชื่อย่อ: ศศ.บ. (การจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์)

ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม: Bachelor of Arts (Management of Cultural Heritage and Creative
Industries)

ชื่อย่อ: B.A. (Management of Cultural Heritage and Creative Industries)

วิชาเอก (ถ้ามี) - ไม่มี -

รูปแบบของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็น
หลักสูตรของสถาบันโดยเฉพาะ ระดับปริญญาตรี 4 ปี โดยให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว มีการจัดการศึกษาเป็น
ภาษาไทย และศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ท่าพระจันทร์

สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566 ปรับปรุงจากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดก
วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561

กำหนดเปิดสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ได้พิจารณากลับกรองโดยคณะกรรมการนโยบายวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 5/2566 เมื่อวันที่ 25 เดือน เมษายน พ.ศ. 2566

อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- พนักงานและผู้ประกอบการด้านมรดกวัฒนธรรม
- พนักงานและผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- บุคลากรสายวิชาการ และพนักงานสายสนับสนุนด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- นักวิจัยหรือผู้ช่วยนักวิจัยในโครงการขององค์การยูเนสโก และงานด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ภัณฑารักษ์หรือผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์
- พนักงานองค์กรฝ่ายการตลาดและการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม
- พนักงานองค์กรฝ่ายวิเคราะห์และวางแผนโครงการทางวัฒนธรรม
- พนักงานองค์กรฝ่ายประสานงานโครงการทางวัฒนธรรมและโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- พนักงานองค์กรด้านการออกแบบสื่อวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- เจ้าหน้าที่บริษัทผลิตรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์และสื่อสมัยใหม่
- เจ้าหน้าที่บริษัทรับจัดงานและการแสดงทางวัฒนธรรม (Event)
- อาชีพอิสระ เช่น ผู้ผลิตงานสร้างสรรค์ (ภาพยนตร์ เพลง ศิลปะการแสดง ฯลฯ) ผู้ประกอบกิจการสตาร์ทอัพ (Startup)

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จัดอยู่ในประเภทโครงการพิเศษ

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาตลอดระยะเวลาหลักสูตร คือ 325,680 บาทต่อคน โดยมีการบริหารจัดการเป็นโครงการบริการการศึกษา (เพื่อรับปริญญา) (โครงการพิเศษ) นักศึกษามีค่าใช้จ่ายหลักได้แก่ ค่าหน่วยกิต ๆ ละ 1,500 บาท และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ของวิทยาลัยนวัตกรรม รายละเอียดดังนี้

ค่าธรรมเนียมพิเศษ	ภาคการศึกษาปกติ	ภาคฤดูร้อน (ถ้ามี)
สำหรับนักศึกษาไทย (ยกเว้นภาคฤดูร้อน)	10,000 บาท	-
สำหรับนักศึกษาต่างชาติ (ยกเว้นภาคฤดูร้อน)	10,000 บาท	-

ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาตลอดระยะเวลาหลักสูตรนี้ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงานต่างประเทศ

ระบบการศึกษา

ระบบการจัดการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา

ระบบ

เป็นหลักสูตรแบบเต็มเวลา ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ และ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

ระยะเวลาการศึกษาสูงสุด

ไม่เกิน 16 ภาคการศึกษาปกติ

การดำเนินการหลักสูตร

วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

วัน – เวลาราชการปกติ

ภาคการศึกษาที่ 1 เดือนสิงหาคม – ธันวาคม

ภาคการศึกษาที่ 2 เดือนมกราคม – พฤษภาคม

ภาคฤดูร้อน เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบการจัดการศึกษา โปรดศึกษาปฏิทินการศึกษาระดับปริญญาตรี ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. 2561 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2564

ระบบการศึกษา

แบบชั้นเรียน (Onsite)

นอกเหนือจากระบบการศึกษาแบบชั้นเรียน หลักสูตรจะใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้นักศึกษา โดยเทคนิคที่จะใช้ในการสร้างการเรียนรู้ ประกอบด้วย การเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) การเรียนรู้จากปัญหาที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน (Problem-based learning) การเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ (Project-based learning) การทำงานกลุ่ม การทำงานวิจัย โครงการเดี่ยว การวิเคราะห์กรณีศึกษา การฝึกงานผ่านการปฏิบัติจริง รวมถึงการศึกษาดูงาน

การประเมินผลการเรียนและเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

การประเมินผลการเรียนของนักศึกษา

การประเมินผลการเรียน ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561 หมวดที่ 8 และหมวดที่ 9

- การวัดผลการศึกษา แบ่งเป็น 8 ระดับ มีชื่อและค่าระดับต่อหนึ่งหน่วยกิตดังต่อไปนี้

ระดับ	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
ค่าระดับ	4.00	3.50	3.00	2.50	2.00	1.50	1.00	0.00

- การวัดผลการศึกษาวิชา จวอ. 400 การศึกษาเฉพาะเรื่อง แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้)
- การวัดผลการศึกษาวิชา จวอ. 411 การฝึกปฏิบัติงานด้านการจัดการทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้)

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

- สอบผ่านและได้รับหน่วยกิตสะสมรายวิชาครบตามโครงสร้างหลักสูตร
- ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 (จากระบบ 4 ระดับคะแนน)
- ได้ค่าระดับ S (ใช้ได้) ในรายวิชา จวอ. 400 การศึกษาเฉพาะเรื่อง และ จวอ. 411 การฝึกปฏิบัติงานด้านการจัดการทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ที่วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการทางวัฒนธรรมและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กำหนด

โครงสร้างหลักสูตร รายวิชา และหน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวม

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 129 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

นักศึกษาจะต้องจัดทะเบียนศึกษารายวิชา รวมไม่น้อยกว่า 129 หน่วยกิต โดยศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมโครงสร้างองค์ประกอบ และข้อกำหนดของหลักสูตรดังนี้

1) วิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
2) วิชาเฉพาะ	90	หน่วยกิต
2.1) วิชาบังคับ	66	หน่วยกิต
2.2) วิชาบังคับเลือก	9	หน่วยกิต
2.3) วิชาเลือก	15	หน่วยกิต

3) วิชาเลือกเสรี

9 หน่วยกิต

รวม

129 หน่วยกิต

1) วิชาศึกษาทั่วไป

30 หน่วยกิต

นักศึกษาทุกคนสามารถเลือกเรียนได้ทุกรายวิชาในแต่ละหมวด โดยต้องเลือกเรียนให้ครบทั้ง 5 หมวด ได้แก่ 1) หมวดความเท่าทันโลกและสังคม 2) หมวดสุนทรียะและทักษะการสื่อสาร 3) หมวดคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี 4) หมวดสุขภาวะและทักษะแห่งอนาคต 5) หมวดการบริการสังคมและการเรียนรู้จากการปฏิบัติ จำนวนรวมทั้งสิ้น 30 หน่วยกิต ตามโครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปที่วิทยาลัยกำหนดไว้ดังนี้

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต
1) หมวดความเท่าทันโลกและสังคม	6 หน่วยกิต
2) หมวดสุนทรียะและทักษะการสื่อสาร	12 หน่วยกิต
3) หมวดคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	6 หน่วยกิต
4) หมวดสุขภาวะและทักษะแห่งอนาคต	3 หน่วยกิต
5) หมวดการบริการสังคมและการเรียนรู้จากการปฏิบัติ	3 หน่วยกิต
รวม	30 หน่วยกิต

1.1) หมวดความเท่าทันโลกและสังคม

6 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
มธ. 101 TU 101	โลก อาเซียน และไทย Thailand, ASEAN, and the World	3(3-0-6)
มธ. 109 TU 109	นวัตกรรมกับกระบวนคิดผู้ประกอบการ Innovation and Entrepreneurial mindset	3(3-0-6)

1.2) หมวดสุนทรียะและทักษะการสื่อสาร

12 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
มธ. 102 TU 102	ชีวิตกับสุนทรียภาพ Life & Aesthetics	3(3-0-6)
ศศ. 101 LAS 101	การคิด อ่าน และเขียนอย่างมีวิจารณญาณ Critical Thinking, Reading and Writing	3(3-0-6)

สช. 105 EL 105	ทักษะการสื่อสารทางภาษาอังกฤษ English Communication Skills	3(3-0-6)
มธ. 106 TU 106	ความคิดสร้างสรรค์และการสื่อสาร Creativity and Communication	3(3-0-6)

1.3) หมวดคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

6 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
มธ. 103 TU 103	ชีวิตกับความยั่งยืน Life and Sustainability	3(3-0-6)
มธ. 107 TU 107	ทักษะดิจิทัลกับการแก้ปัญหา Digital Skill and Problem Solving	3(3-0-6)

1.4) หมวดสุขภาพและทักษะแห่งอนาคต

3 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
มธ. 201 TU 201	ความรู้ทางการเงินสำหรับบุคคล Financial Literacy for Individuals	3(3-0-6)

1.5) หมวดการบริการสังคมและการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

3 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
มธ. 100 TU 100	พลเมืองกับการลงมือแก้ปัญหา Civic Engagement	3(3-0-6)

2) วิชาเฉพาะ

90 หน่วยกิต

2.1) วิชาบังคับ

66 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาบังคับ จำนวน 66 หน่วยกิต ตามรายวิชาที่กำหนดไว้ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 200 HIM 200	แนวคิดและทฤษฎีด้านมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Concepts and Theories of Cultural Heritage and Creative Industries	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 201 HIM 201	การบัญชีและการเงินเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Accounting and Finance for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	3(3-0-6)
จวอ. 202 HIM 202	ศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรม Art for Creative Innovation	3(3-0-6)
จวอ. 203 HIM 203	อารยธรรม การเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม Civilization, Transformation, and Innovation	3(3-0-6)
จวอ. 204 HIM 204	มานุษยวิทยาประยุกต์เพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Applied Anthropology for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	3(3-0-6)
จวอ. 205 HIM 205	หลักเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Principles of Economics for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	3(3-0-6)
จวอ. 210 HIM 210	หลักการตลาดเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Marketing Principles for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	3(3-0-6)
จวอ. 212 HIM 212	การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม Cultural Resource Management	3(3-0-6)
จวอ. 214 HIM 214	สื่อและวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์ Critical Media and Cultural Studies	3(3-0-6)
จวอ. 215 HIM 215	ทัศนวัฒนธรรมร่วมสมัย Contemporary Visual Culture	3(3-0-6)
จวอ. 230 HIM 230	กระบวนการสร้างสรรค์และการผลิตในอุตสาหกรรมสื่อ Creative Process and Production in Media Industries	3(3-0-6)
จวอ. 300 HIM 300	นโยบายทางวัฒนธรรม Cultural Policy	3(3-0-6)
จวอ. 301	การจัดการความรู้และความคิดสร้างสรรค์	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
HIM 301	Knowledge and Creativity Management	
จวอ. 302	ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการจัดการทางมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 302	Research Methodology for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	
จวอ. 303	การจัดการโครงการทางมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม สร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 303	Project Management for Cultural Heritage and Creative Industries	
จวอ. 304	กลยุทธ์การจัดการเพื่อมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม สร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 304	Strategic Management for Cultural Heritage and Creative Industries	
จวอ. 313	การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 313	Cross-cultural Communication	
จวอ. 320	การจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 320	Intangible Cultural Heritage Management	
จวอ. 340	ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการทางมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 340	English for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	
จวอ. 400	การศึกษาเฉพาะเรื่อง	3(1-4-4)
HIM 400	Special Project	
จวอ. 410	กฎหมายและจริยธรรมในการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 410	Laws and Ethics in Management of Cultural Heritage and Creative Industries	
จวอ. 411	การฝึกปฏิบัติงานด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3
HIM 411	Internship for Cultural Heritage Management and Creative Industries	(ฝึกงาน 250 ชั่วโมง)

2.2) วิชาบังคับเลือก

9 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาบังคับเลือก จำนวน 9 หน่วยกิต โดยเลือกศึกษาจากรายวิชาที่กำหนดไว้เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมเขมร		
จวอ. 250 HIM 250	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเขมรเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Khmer Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 350 HIM 350	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเขมรระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Khmer Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 370 HIM 370	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเขมรระดับสูง Advanced Communicative Skills on Khmer Language and Culture	3(3-0-6)
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมพม่า		
จวอ. 251 HIM 251	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมพม่าเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Burmese Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 351 HIM 351	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมพม่าระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Burmese Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 371 HIM 371	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมพม่าระดับสูง Advanced Communicative Skills on Burmese Language and Culture	3(3-0-6)
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมมลายู		
จวอ. 252 HIM 252	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมมลายูเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Malay Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 352 HIM 352	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมมลายูระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Malay Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 372	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมมลายูระดับสูง	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
HIM 372	Advanced Communicative Skills on Malay Language and Culture	
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมเวียดนาม		
จวอ. 253 HIM 253	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเวียดนามเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Vietnamese Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 353 HIM 353	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเวียดนามระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Vietnamese Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 373 HIM 373	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเวียดนามระดับสูง Advanced Communicative Skills on Vietnamese Language and Culture	3(3-0-6)
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมลาว		
จวอ. 254 HIM 254	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมลาวเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Lao Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 354 HIM 354	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมลาวระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Lao Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 374 HIM 374	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมลาวระดับสูง Advanced Communicative Skills on Lao Language and Culture	3(3-0-6)
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซีย		
จวอ. 255 HIM 255	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซียเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Indonesian Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 355 HIM 355	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซียระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Indonesian Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 375 HIM 375	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซียระดับสูง Advanced Communicative Skills on Indonesian	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
	Language and Culture	
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมจีน		
จวอ. 260 HIM 260	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมจีนเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Chinese Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 360 HIM 360	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมจีนระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Chinese Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 380 HIM 380	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมจีนระดับสูง Advanced Communicative Skills on Chinese Language and Culture	3(3-0-6)
กลุ่มภาษาและวัฒนธรรมเกาหลี		
จวอ. 261 HIM 261	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีเบื้องต้น Basic Communicative Skills on Korean Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 361 HIM 361	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีระดับกลาง Intermediate Communicative Skills on Korean Language and Culture	3(3-0-6)
จวอ. 381 HIM 381	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีระดับสูง Advanced Communicative Skills on Korean Language and Culture	3(3-0-6)

2.3) วิชาเลือก

15 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องศึกษาวิชาเลือก จำนวนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิตจากหมวดวิชาทั้ง 2 หมวด ดังนี้
หมวดมรดกทางวัฒนธรรม

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 227 HIM 227	การจัดการมรดกทางโบราณคดี Archaeological Heritage Management	3(3-0-6)
จวอ. 326 HIM 326	การพัฒนาและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมเชิงบูรณาการ Integrated Cultural Heritage Management and	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
	Development	
จวอ. 328 HIM 328	การจัดการข้อมูลดิจิทัลทางวัฒนธรรม Management of Digitalized Data for Culture	3(3-0-6)
จวอ. 329 HIM 329	การจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรม Cultural Landscape Management	3(3-0-6)
จวอ. 426 HIM 426	การจัดการการท่องเที่ยววัฒนธรรม Cultural Tourism Management	3(3-0-6)
จวอ. 427 HIM 427	การจัดการพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม Museum and Cultural Learning Center Management	3(3-0-6)
จวอ. 428 HIM 428	การจัดการมรดกเมือง Urban Heritage Management	3(3-0-6)

หมวดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 336 HIM 336	อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในบริบทสากล Global Creative Industries	3(3-0-6)
จวอ. 337 HIM 337	อุตสาหกรรมภาพยนตร์ โลกาภิวัตน์ และอัตลักษณ์ Film Industry, Globalization and Identities	3(3-0-6)
จวอ. 338 HIM 338	อุตสาหกรรมโทรทัศน์และสื่อใหม่ในยุคดิจิทัล Television Industry and New Media in the Digital Era	3(3-0-6)
จวอ. 339 HIM 339	ศิลปะการแสดง: จากวัฒนธรรมสู่อุตสาหกรรม Performing Arts: from Culture to Industry	3(3-0-6)
จวอ. 437 HIM 437	การจัดการศิลปะการแสดง Performing Arts Management	3(3-0-6)
จวอ. 438 HIM 438	การจัดการศิลปิน Artist Management	3(3-0-6)
จวอ. 439 HIM 439	การจัดการผู้ชม Audience Management	3(3-0-6)

3) วิชาเลือกเสรี

9 หน่วยกิต

นักศึกษาสามารถเลือกศึกษาวิชาใดก็ได้ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นวิชาเลือกเสรี หรือเลือกศึกษาจากวิชาที่คณะเปิดสอนจำนวนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

นักศึกษาไม่สามารถนำรายวิชาในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปที่เป็นรหัสระดับ 100 ไปนับเป็นวิชาเลือกเสรี หรือวิชาเลือกหรือวิชาโท

นักศึกษาไม่สามารถนำรายวิชาเลือกเสรีที่หลักสูตรเปิดสอนไปเป็นวิชาเลือกได้

วิชาเลือกเสรีที่คณะเปิดสอนมีดังนี้

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย – ปฏิบัติ – ศึกษาด้วยตนเอง)
จวอ. 396 HIM 396	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่องานวัฒนธรรม Creative Writings for Culture	3(3-0-6)
จวอ. 397 HIM 397	การสร้างแบรนด์สินค้าทางวัฒนธรรมเพื่อการจัดการมรดก วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Brand Product for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	3(3-0-6)
จวอ. 398 HIM 398	ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Entrepreneurship in Culture and Creative Industries	3(3-0-6)
จวอ. 399 HIM 399	นวัตกรรมการจัดการแฟชั่นในยุคดิจิทัล Innovation of Fashion Management in Digital Era	3(3-0-6)
จวอ. 496 HIM 496	การออกแบบและสร้างสรรค์สื่อใหม่ Design and Creativity for New Media	3(3-0-6)
จวอ. 497 HIM 497	การออกแบบนิทรรศการ Exhibition Design	3(3-0-6)
จวอ. 498 HIM 498	ธุรกิจดนตรี Music Business	3(3-0-6)
จวอ. 499 HIM 499	หัวข้อเฉพาะในการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ Selected Topics in Management of Cultural Heritage and Creative Industries	3(3-0-6)

แผนการศึกษา

*แผนการศึกษาอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม กรุณาตรวจสอบตารางเรียนในแต่ละภาคการศึกษาจากทางหลักสูตรทุกครั้งก่อนลงทะเบียน

ปีการศึกษาที่ 1 ภาคเรียนที่ 1		
มธ. 101	โลก อาเซียน และไทย	3 หน่วยกิต
มธ. 103	ชีวิตกับความยั่งยืน	3 หน่วยกิต
ศศ.101	การคิด อ่าน และเขียนอย่างมีวิจารณญาณ	3 หน่วยกิต
สข. 105	ทักษะการสื่อสารทางภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต
จวอ. 200	แนวคิดและทฤษฎีด้านมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 203	อารยธรรม การเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม	3 หน่วยกิต
รวม		18 หน่วยกิต
ปีการศึกษาที่ 1 ภาคเรียนที่ 2		
มธ. 100	พลเมืองกับการลงมือแก้ปัญหา	3 หน่วยกิต
มธ. 102	ชีวิตกับสุนทรียภาพ	3 หน่วยกิต
มธ. 106	ความคิดสร้างสรรค์และการสื่อสาร	3 หน่วยกิต
มธ. 201	ความรู้ทางการเงินสำหรับบุคคล	3 หน่วยกิต
จวอ. 202	ศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรม	3 หน่วยกิต
จวอ. 204	มานุษยวิทยาประยุกต์เพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
รวม		18 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2 ภาคเรียนที่ 1		
มธ. 107	ทักษะดิจิทัลกับการแก้ปัญหา	3 หน่วยกิต
มธ. 109	นวัตกรรมกับกระบวนการคิดผู้ประกอบการ	3 หน่วยกิต
จวอ. 201	การบัญชีและการเงินเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 212	การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม	3 หน่วยกิต
จวอ. 214	สื่อและวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์	3 หน่วยกิต
	วิชาบังคับเลือก 1	3 หน่วยกิต
รวม		18 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 2 ภาคเรียนที่ 2		
จวอ. 205	หลักเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 210	หลักการตลาดเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 215	ทัศนวัฒนธรรมร่วมสมัย	3 หน่วยกิต
จวอ. 230	กระบวนการสร้างสรรค์และการผลิตในอุตสาหกรรมสื่อ	3 หน่วยกิต
จวอ. 320	การจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม	3 หน่วยกิต
	วิชาบังคับเลือก 2	3 หน่วยกิต
รวม		18 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3 ภาคเรียนที่ 1		
จวอ. 304	กลยุทธ์การจัดการเพื่อมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 301	การจัดการความรู้และความคิดสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 303	การจัดการโครงการทางมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 313	การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	3 หน่วยกิต
	วิชาบังคับเลือก 3	3 หน่วยกิต
	วิชาเลือก	3 หน่วยกิต
รวม		18 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 3 ภาคเรียนที่ 2		
จวอ. 300	นโยบายทางวัฒนธรรม	3 หน่วยกิต
จวอ. 302	ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการจัดการทางมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
จวอ. 340	ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการทางมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
	วิชาเลือก	6 หน่วยกิต
	วิชาเลือกเสรี	3 หน่วยกิต
รวม		18 หน่วยกิต

ปีการศึกษาที่ 4 ภาคเรียนที่ 1		
จวอ. 400	การศึกษาเฉพาะเรื่อง	3 หน่วยกิต
จวอ. 410	กฎหมายและจริยธรรมในการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต

	วิชาเลือก	6 หน่วยกิต
	วิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต
รวม		18 หน่วยกิต
ปีการศึกษาที่ 4 ภาคเรียนที่ 2		
จวอ. 411	การฝึกปฏิบัติงานด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3 หน่วยกิต
รวม		3 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา

วิชาศึกษาทั่วไป

หมวดความเท่าทันโลกและสังคม

มธ.101 โลก อาเซียน และไทย 3(3-0-6)

TU101 Thailand, ASEAN, and the World

ศึกษาปรากฏการณ์ที่สำคัญของโลก อาเซียนและไทย ในมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม โดยใช้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และระเบียบวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผ่านการอภิปรายและยกตัวอย่างสถานการณ์หรือบุคคลที่ได้รับความสนใจ เพื่อให้เกิดมุมมองต่อความหลากหลายและเข้าใจความซับซ้อนที่สัมพันธ์กันทั้งโลก มีจิตสำนึกสากล (Global Mindset) สามารถท้าทายกรอบความเชื่อเดิมและเปิดโลกทัศน์ใหม่ให้กว้างขวางขึ้น

Study of significant phenomena around the world, in the ASEAN region and in Thailand in terms of their political, economic and sociocultural dimensions. This is done through approaches, theories and principles of social science research via discussion and raising examples of situations or people of interest. The purpose of this is to create a perspective of diversity, to understand the complexity of global interrelationships, to build a global mindset and to be able to challenge old paradigms and open up a new, broader worldview.

มธ.109 นวัตกรรมกับกระบวนคิดผู้ประกอบการ 3(3-0-6)

TU109 Innovation and Entrepreneurial mindset

การประเมินความเสี่ยงและการสร้างโอกาสใหม่ การคิดและการวางแผนแบบผู้ประกอบการ การตัดสินใจและการพัฒนาธุรกิจ การสื่อสารเชิงธุรกิจและการสร้างแรงจูงใจอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างคุณค่าร่วมเพื่อสังคม

Risk assessment and creating new opportunities. Thinking and planning as an entrepreneur. Decision making and entrepreneurial venture development. Business
คู่มือนักศึกษา – หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (สำหรับรหัส 66 – 70) | 16

communication for delivering concept or initiative in an efficient, effective and compelling manner. Social shared value creation.

หมวดสุนทรียะและทักษะการสื่อสาร

มธ.102 ชีวิตกับสุนทรียภาพ 3(3-0-6)

TU102 Life & Aesthetics

สุนทรียภาพและองค์ประกอบพื้นฐานของงานศิลปะและสภาพแวดล้อมสรรค์สร้าง ความซาบซึ้งในคุณค่าและความหมาย การวิเคราะห์วิพากษ์ และการเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตตนเองและบริบททางสังคม

The course investigates aesthetic and fundamental elements of art and built environment. These include appreciation in value and meaning, analyses and criticisms, and connections to lives and social contexts.

ศศ.101 การคิด อ่าน และเขียนอย่างมีวิจารณญาณ 3(3-0-6)

LAS101 Critical Thinking, Reading, and Writing

พัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณผ่านการตั้งคำถาม การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อจับสาระสำคัญ เข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติ สมมติฐาน หลักฐานสนับสนุน การใช้เหตุผลที่นำไปสู่ข้อสรุปของงานเขียน พัฒนาทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและการเขียนเชิงวิชาการ รู้จักถ่ายทอดความคิด และเชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับมุมมองของตนเอง รวมถึงสามารถอ้างอิงหลักฐานและข้อมูลมาใช้ในการสร้างสรรค์งานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Development of critical thinking through questioning, analytical, synthetic and evaluation skills. Students learn how to read without necessarily accepting all the information presented in the text, but rather consider the content in depth, taking into account the objectives, perspectives, assumptions, bias and supporting evidence, as well as logic or strategies leading to the author's conclusion. The purpose is to apply these methods to students' own persuasive writing based on information researched from various sources, using effective presentation techniques.

สข.105 ทักษะการสื่อสารทางภาษาอังกฤษ 3(3-0-6)

EL105 English Communication Skills

พัฒนาทักษะการสื่อสารทางภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ฝึกการใช้ภาษา คำศัพท์ และสำนวนในบริบททางวิชาการ และสังคม

Development of English communication skills, including listening, speaking, reading and writing. Practice of language, vocabulary and expressions used in academic and social contexts.

มธ.106	ความคิดสร้างสรรค์และการสื่อสาร	3(3-0-6)
TU106	Creativity and Communication	

กระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ โดยมีการคิดเชิงวิพากษ์เป็นองค์ประกอบสำคัญ และการสื่อสารความคิดดังกล่าวให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเหมาะสมตามบริบทสังคม วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม ทั้งในระดับบุคคล องค์กร และสังคม

Creative thought processes, with critical thinking as an important part, as well as communication of these thoughts that lead to suitable results in social, cultural and environmental contexts, at personal, organizational and social levels

หมวดคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มธ.103	ชีวิตกับความยั่งยืน	3(3-0-6)
TU103	Life and Sustainability	

การดำเนินชีวิตอย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลวัต ของธรรมชาติ มนุษย์ และสรรพสิ่ง ทั้งสิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง การใช้พลังงาน เศรษฐกิจ สังคมในความขัดแย้งและการแปรเปลี่ยน ตลอดจนองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตสู่ความยั่งยืน

This course provides an introduction to the importance of life-cycle systems perspectives in understanding major challenges and solutions to achieving more sustainable societies in this changing world. Students will learn about the relationship between mankind and the environment in the context of energy and resource use, consumption and development, and environmental constraints. Furthermore, an examination of social conflict and change from the life-cycle perspective will be used to develop an understanding of potential solution pathways for sustainable lifestyle modifications.

มธ.107	ทักษะดิจิทัลกับการแก้ปัญหา	3(3-0-6)
TU107	Digital Skill and Problem Solving	

ทักษะการคิดเชิงคำนวณเพื่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาโอกาสใหม่ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ความสามารถในการค้นหาและการเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศ การกลั่นกรองและจัดการสารสนเทศอย่างเป็นระบบ การใช้และจรรยาบรรณด้านดิจิทัล การสื่อสารออนไลน์อย่างมืออาชีพ

Basic computational thinking skill for solving problems and developing new social and economic opportunities. Efficient access and search for information. Information reliability

evaluation. Filtering and managing information systematically. Ethical digital usage and professional online communication.

หมวดสุขภาวะและทักษะแห่งอนาคต

มธ.201 ความรู้ทางการเงินสำหรับบุคคล 3(3-0-6)

TU201 Financial Literacy for Individuals

เรียนรู้พื้นฐาน หลักการ ความสำคัญและแนวทางวางแผนการเงินเพื่อเป้าหมายชีวิตการใช้เครื่องมือทางการเงิน รวมทั้งเทคนิคต่างๆ ประกอบด้วย เทคนิคการค้นหาตนเอง เทคนิคการวางแผนการเงินทั้ง รู้หา รู้เก็บ รู้ใช้ และรู้ขยายดอกผล เทคนิคการจัดสรรเงินออมและการลงทุนแบบ DCA เทคนิคบริหารจัดการหนี้ เทคนิคการเพิ่มเงินออม เทคนิคในการวางแผนประหยัดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตลอดจนหลักการและความสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อสังคมไทย เพื่อน้อมนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต

To learn the foundations, principles, importance and guidelines of financial planning for life goals, the uses of financial instruments, together with self-discovery techniques, financial planning techniques including how to earn, collect, use and invest money, savings allocation and DCA investment techniques, debt management techniques, savings increase techniques, personal income tax saving planning techniques as well as the principles and importance of the Sufficiency Economy Philosophy in Thai society in order to be applied in living.

หมวดการบริการสังคมและการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

มธ.100 พลเมืองกับการลงมือแก้ปัญหา 3(3-0-6)

TU100 Civic Engagement

ปลูกฝังจิตสำนึก บทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในฐานะพลเมืองโลก ผ่านกระบวนการหลากหลายวิธี เช่น การบรรยาย การอภิปรายกรณีศึกษาต่างๆ ฐาน เป็นต้น โดยนักศึกษาจะต้องจัดทำโครงการรณรงค์ เพื่อให้เกิดการรับรู้ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลง ในประเด็นที่สนใจ

Instillation of social conscience and awareness of one's role and duties as a good global citizen. This is done through a variety of methods such as lectures, discussion of various case studies and field study outings. Students are required to organize a campaign to raise awareness or bring about change in an area of their interest.

วิชาเฉพาะ

วิชาบังคับ

จวอ. 200 แนวคิดและทฤษฎีด้านมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม
สร้างสรรค์ 3(3-0-6)

HIM 200 Concepts and Theories of Cultural Heritage and
Creative Industries

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับนิยามของวัฒนธรรมแนวคิดและทฤษฎีทางวัฒนธรรมที่สำคัญเพื่อเป็นพื้นฐาน
สำหรับการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Basic knowledge related to definitions of culture, key concepts and theories for
managing cultural heritage and creative industries.

จวอ. 201 การบัญชีและการเงินเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3(3-0-6)

HIM 201 Accounting and Finance for Management of Cultural
Heritage and Creative Industries

ศึกษาหลักการบัญชีและการเงินเบื้องต้น งบการเงินแต่ละประเภท สัดส่วนทางการเงิน การวิเคราะห์
จุดคุ้มทุน และการกำหนดราคา กรณีศึกษาการนำจุดคุ้มทุนมากำหนดราคาในงานมรดกวัฒนธรรมและ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Fundamental principle of accounting and finance, financial statements, financial ratio,
analysis of breakeven point and pricing, case studies of pricing for cultural heritage and creative
industries.

จวอ. 202 ศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรม 3(3-0-6)

HIM 202 Art for Creative Innovation

ศิลปะและวิวัฒนาการโดยสังเขป ตั้งแต่ศิลปะสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ศิลปะตะวันตก ศิลปะตะวันออก
รวมถึงศิลปะไทย อันสะท้อนภูมิหลังทางสังคมและประวัติศาสตร์ ความเชื่อสุนทรียศาสตร์และความคิด
สร้างสรรค์ในฐานะทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม

The synopsis evolution of prehistoric, western, eastern, and Thai art, reflecting social
and historical background, beliefs, aesthetic, and creativity as intellect properties to design
innovation.

จวอ. 203 อารยธรรม การเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม 3(3-0-6)

HIM 203 Civilization, Transformation, and Innovation

พัฒนาการอารยธรรมที่สำคัญ ทั้งอารยธรรมตะวันตก อารยธรรมตะวันออก ตลอดจนเหตุการณ์สำคัญ
ของโลก อันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์นวัตกรรมแห่งยุคสมัย

The significant evolution of the western and eastern civilizations including the remarkable global incidents unavoidably impacting the transformation and innovation design of the era.

จวอ. 204	มานุษยวิทยาประยุกต์เพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 204	Applied Anthropology for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	

แนวคิดทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมที่ใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์สังคมและวัฒนธรรมในมิติต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การเข้าใจอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของปัจเจกกับสังคมและวัฒนธรรมในระดับที่กว้างขวางขึ้นท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์

Concepts of cultural anthropology for explaining and understanding the social and cultural phenomena systematically, as well as a wide understanding of relations between individual, society and culture in globalization.

จวอ. 205	หลักเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 205	Principles of Economics for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นประกอบไปด้วย เศรษฐศาสตร์จุลภาค และ เศรษฐศาสตร์มหภาค เพื่อความเข้าใจพฤติกรรม บุคคล บริษัท ผู้ซื้อ ผู้ขาย ภาครัฐ รวมทั้ง การดำเนินกิจกรรมต่างๆในตลาดที่เกี่ยวข้องกับงานมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ รวมทั้งแนวคิดเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการทางวัฒนธรรม

Fundamental theory of economics consisting of principles of microeconomics and macroeconomics. To understand the behavior of individuals, companies, buyers, vendors, government, activities in the market relating to cultural heritage and creative industries. The course will also include basic concepts in economics for cultural management.

จวอ. 210	หลักการตลาดเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 210	Marketing Principles for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	

แนวคิดและทฤษฎีการตลาด การวิจัยการตลาด การแบ่งส่วนทางการตลาด การเลือกกลุ่มเป้าหมาย การจัดวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ การสื่อสารทางการตลาดแบบผสมผสาน การจัดทำแผนการตลาด กลยุทธ์การตลาด และการสร้างตราสินค้าเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Marketing concepts and principles, marketing research, market segmentation, identifying a target market, market positioning, integrated marketing communication, marketing plan, marketing strategy and branding for cultural heritage and creative industries management.

จวอ. 212 การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม 3(3-0-6)

HIM 212 Cultural Resource Management

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม หลักและกระบวนการในการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน การศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรมในยุคสมัยปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรทางวัฒนธรรม และใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด

Concepts and theories related to cultural resource management, principles and procedures in sustainable cultural resource management, a study on a suitable way of cultural resource management in current situation including awareness raising of values and significance in cultural resource management, as well as fully using of cultural resources.

จวอ. 214 สื่อและวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์ 3(3-0-6)

HIM 214 Critical Media and Cultural Studies

ทฤษฎีวิพากษ์ที่เกี่ยวข้องกับสื่อและวัฒนธรรม เพื่อนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อ และวัฒนธรรมได้อย่างเป็นระบบ อันจะเปิดเผยให้เห็นอำนาจนำ มายาคติ วาทกรรมและการสร้างภาพตัวแทนในมิติต่าง ๆ และวิเคราะห์ผู้รับสาร เพื่อศึกษาการต่อรองความหมายของผู้บริโภคที่มีความแตกต่างด้านเพศ อายุ ชนชั้น อันจะสะท้อนการสร้างอัตลักษณ์ผ่านสื่อ

Critical theory concerning culture and media to analyze their relationship systematically revealing hegemony, myth discourse and representation in various contexts, and analyze message receivers with diverse backgrounds in gender, age and class reflecting identity construction and negotiation of meaning.

จวอ. 215 ทศนวัฒนธรรมร่วมสมัย

3(3-0-6)

HIM 215 Contemporary Visual Culture

การศึกษาและฝึกทักษะการมองเพื่อตีความและวิเคราะห์ภาพประเภทต่าง ๆ ในรูปแบบวัฒนธรรมศึกษาที่จะแสดงให้เห็นทั้งบทบาท นัยทางสังคมและอำนาจจากการมองและภาพ บนพื้นฐานทฤษฎีเชิงวิพากษ์บูรณาการกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแบบสหวิทยาการ

The study and practice of gaze to interpret and analyze various types of images in form of cultural studies revealing roles, social implication, and power both of gaze and images based on the critical theories associated with related theories in interdisciplinary aspects.

จวอ. 230 กระบวนการสร้างสรรค์และการผลิตในอุตสาหกรรมสื่อ

3(3-0-6)

HIM 230 Creative Process and Production in Media Industries

กระบวนการสร้างสื่อสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ โดยเริ่มต้นจากความคิดสร้างสรรค์จนนำไปสู่การผลิตเป็นสื่อ ที่คำนึงถึงทั้งมิติด้านวัฒนธรรมและธุรกิจ เรียนรู้ประสบการณ์ในวิชาชีพจากศิลปินที่มีความสามารถและองค์กรที่โดดเด่น เพื่อเข้าใจกระบวนการผลิตสื่อสร้างสรรค์ และสามารถริเริ่มสื่อสร้างสรรค์ได้ในอนาคต

Creative practices in creative media, knowledge to transform creative ideas into media production, which are considered to meet both culture and commercial aspects, engage in professional experiences with talented artists and outstanding organizations, understand how creative works are generated so that students will be able to initiate their own creative media in the future.

จวอ. 300 นโยบายทางวัฒนธรรม

3(3-0-6)

HIM 300 Cultural Policy

แนวคิดและทฤษฎีนโยบายทางวัฒนธรรม ที่มา กระบวนการสร้าง การกำหนดนโยบาย การปฏิบัติ การประเมินผลและผลกระทบของนโยบายทางวัฒนธรรมต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรทางวัฒนธรรม และสังคม พร้อมเรียนรู้จากกรณีศึกษานโยบายทางวัฒนธรรมระดับประเทศและนานาชาติ

Concepts and theories of cultural policy, rationale and process of formulation, implementation and evaluation of cultural policy and the impacts of cultural policy to stakeholders, cultural organizations, and society, as well as case studies of cultural policies both in national and international levels

จวอ. 301 การจัดการความรู้และความคิดสร้างสรรค์

3(3-0-6)

HIM 301 Knowledge and Creativity Management

หลักการจัดการความรู้ วิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาระบบจัดการความรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสมัยใหม่ จากบุคคล องค์กร/สถาบันทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ นำสู่กระบวนการในการพัฒนาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนำองค์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Principles of knowledge management, analysis, design and development of knowledge management by using information technology and modern media contributed by individual, cultural and creative industries organizations and institutions, the process of developing creative thinking and the application of its concept to create innovation for cultural heritage and creative industries management.

จวอ. 302 ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการจัดการทางมรดกวัฒนธรรมและ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

3(3-0-6)

HIM 302 Research Methodology for Management of Cultural
Heritage and Creative Industries

ลักษณะและงานวิจัยด้านการจัดการทางวัฒนธรรม ตลอดจนแนวโน้มและระเบียบวิธีวิจัยทางวัฒนธรรมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีด้านการจัดการทางวัฒนธรรมมาใช้ในการสร้างโจทย์และการออกแบบงานวิจัยหรือโครงการทางวัฒนธรรม การฝึกฝนการทำวิจัยหรือโครงการทางวัฒนธรรม

Characteristics and trends of research methodologies in cultural management, both quantitatively and qualitatively, application of the concepts and theories of cultural management to assign research problem and design cultural research or project, practice conducting research or project in culture.

จวอ. 303 การจัดการโครงการทางมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม
สร้างสรรค์

3(3-0-6)

HIM 303 Project Management for Cultural Heritage and
Creative Industries

แนวทางโครงการทางวัฒนธรรม โดยบูรณาการแนวคิดและประยุกต์เครื่องมือด้านการจัดการโครงการอย่างเป็นระบบ เพื่อจัดทำและดำเนินการโครงการทางวัฒนธรรม การวิเคราะห์ข้อมูล วางแผน สร้างสรรค์แนวทางการกิจกรรมทางวัฒนธรรมซึ่งมีความสอดคล้องกับบริบทสังคมและวัฒนธรรมและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง การประมาณการ จนถึงการจัดการความเปลี่ยนแปลง และการประเมินผล

Concepts of cultural projects; applying instruments of project management systematically and holistically to conduct and implement cultural projects; analyze data, plan and develop cultural activities which are accord with social-cultural contexts and stakeholders, project estimation, including change management and evaluation.

จวอ. 304 กลยุทธ์การจัดการเพื่อมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3(3-0-6)
HIM 304 Strategic Management for Cultural Heritage and Creative Industries

แนวคิดและพัฒนาการจัดการองค์การ หลักและกระบวนการของการจัดการเชิงกลยุทธ์ ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก การกำหนดกลยุทธ์ การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล เพื่อสร้างรายได้เปรียบในเชิงแข่งขันและประยุกต์ใช้ในงานด้านมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Concepts and development of organization management, principles, and processes of strategic management, including identifying vision and mission, analyzing external and internal environment, strategy formulation, implementation, and evaluation to create competitive advantages that are applied to cultural heritage and creative industries.

จวอ. 313 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม 3(3-0-6)
HIM 313 Cross-Cultural Communication

ความหมายและบทบาทของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม อิทธิพลหรือองค์ประกอบทางวัฒนธรรม แบบแผนการสื่อสารทางวัฒนธรรม และอวัจนภาษา จริยธรรมและปัญหาการสื่อสาร ข้ามวัฒนธรรม และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในสถานการณ์พหุวัฒนธรรมและในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อความเข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม

Meaning and role of cross-cultural communication. Cultural influence and component. Verbal patterns and non-verbal communication patterns. ethics and problems of cross-cultural communication. cross-cultural communication in multicultural situations and in the age of globalization. For understanding and respecting cultural diversity

จวอ. 320 การจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม 3(3-0-6)
HIM 320 Intangible Cultural Heritage Management

หลักการจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประเภท พัฒนาการ และกระบวนการสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ เพื่อสร้างความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสู่การบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

Principles of intangible cultural heritage management, domains, development, and safeguarding of intangible cultural heritage at both national and international levels. Awareness raising of its values and significances leading to the appropriate and sustainable management.

จวอ. 340	ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการทางมรดกวัฒนธรรมและ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 340	English for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่วิชาชีพและวิชาการด้านการจัดการวัฒนธรรม โดยเน้นการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่เกี่ยวข้องประเด็นปัจจุบันด้านมรดกทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Development of essential English skills in professional and academic preparation for cultural management. The emphasis on the practical skills of listening, speaking, reading, and writing involving the current issues of cultural heritage and creative industries.

จวอ. 400	การศึกษาเฉพาะเรื่อง	3(1-4-4)
HIM 400	Special Project	

ศึกษาค้นคว้าอิสระเฉพาะบุคคลที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานบริหารงานศิลปวัฒนธรรมตามความถนัดและความสนใจของนักศึกษา ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาหรือออกแบบแผนโครงการวัฒนธรรมทั้งด้านมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิคและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัฒนธรรม การศึกษาความเป็นไปได้ การดำเนินการตามแผนโดยจัดหาทุนและการสนับสนุน จัดทำงบประมาณ การวิเคราะห์โครงการ ประเมินและนำเสนอผลสรุปของโครงการ การวัดผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ S (ผ่าน) และ U (ไม่ผ่าน)

Individual study with concepts and approach of cultural management relied on learners' interest and skill advised by advisor or Designing plan for cultural project including both cultural heritage and creative industries, using techniques and theories that are related to cultural management, feasibility analysis, implementation by fundraising and finding other supports, budgeting, project analysis, evaluation and presentation of project results. Assessment is graded into 2 grades: S (Satisfactory) and U (Unsatisfactory).

จวอ. 410 กฎหมายและจริยธรรมในการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3(3-0-6)

HIM 410 Laws and Ethics in Management of Cultural Heritage
and Creative Industries

กฎหมายและหลักจริยธรรมทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญ ประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการรณรงค์และการนำหลักกฎหมายและหลักจริยธรรมไปปฏิบัติในการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Laws and codes of ethics at both national and international level which are related to management of cultural heritage and creative industries, exchanges of knowledge and experience with experts, relevant issues, including awareness and implementation of laws and ethical practices in management of cultural heritage and creative industries.

จวอ. 411 การฝึกปฏิบัติงานด้านการจัดการมรดกวัฒนธรรมและ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3 (ฝึกงาน 250 ชั่วโมง)

HIM 411 Internship for Cultural Heritage Management and
Creative Industries 3 (Training 250 hrs.)

การฝึกปฏิบัติงานภายในองค์กรที่เหมาะสมและเกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการองค์ความรู้สู่ทักษะการทำงาน พร้อมจัดทำรายงานการฝึกปฏิบัติ การวัดผลการศึกษา มี 2 ระดับ คือ S (ผ่าน) และ U (ไม่ผ่าน)

Practicum in proper and related organizations to integrate body of knowledge into skills with practicum report and assessment will be 2 levels : S (Satisfactory) and U (Unsatisfactory).

วิชาบังคับเลือก

จวอ. 250 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเขมรเบื้องต้น 3(3-0-6)

HIM 250 Basic Communicative Skills on Khmer Language and
Culture

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษาเขมรพื้นฐานผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเขมร

Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic Khmer communication through a learning and comprehension of Khmer culture and society.

จวอ. 350 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเขมรระดับกลาง 3(3-0-6)

HIM 350 Intermediate Communicative Skills on Khmer
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 250

ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเขมรอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มเติม
ผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเขมร

Pre-requisite: passed HIM 250

Broadening effective communication skills of Khmer in listening, speaking, reading, and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Khmer culture and society.

จวอ. 370 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเขมรระดับสูง 3(3-0-6)

HIM 370 Advanced Communicative Skills on Khmer Language
and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 350

เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาเขมรระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านการเรียนรู้
และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเขมร

Pre-requisite: passed HIM 350

Enhancing advanced communication skills of Khmer in listening, speaking, reading, and writing through a learning and comprehension of Khmer culture and society.

จวอ. 251 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมพม่าเบื้องต้น 3(3-0-6)

HIM 251 Basic Communicative Skills on Burmese Language
and Culture

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษาพม่าพื้นฐานผ่านการ
เรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมพม่า

Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic Burmese communication through a learning and comprehension of Burmese culture and society.

จวอ. 351 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมพม่าระดับกลาง 3(3-0-6)

HIM 351 Intermediate Communicative Skills
on Burmese Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 251

ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาพม่าอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มเติม
ผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมพม่า

Pre-requisite: passed HIM 251

Broadening effective communication skills of Burmese in listening, speaking, reading,
and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Burmese culture
and society.

จวอ. 371 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมพม่าระดับสูง 3(3-0-6)

HIM 371 Advanced Communicative Skills on Burmese
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 351

เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาพม่าระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านการเรียนรู้
และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมพม่า

Pre-requisite: passed HIM 351

Enhancing advanced communication skills of Burmese in listening, speaking, reading,
and writing through a learning and comprehension of Burmese culture and society.

จวอ. 252 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมมลายูเบื้องต้น 3(3-0-6)

HIM 252 Basic Communicative Skills on Malay Language and
Culture

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษามลายูพื้นฐานผ่านการ
เรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมมลายู

Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic
Malay communication through a learning and comprehension of Malay culture and society.

จวอ. 352 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมมลายูระดับกลาง 3(3-0-6)

HIM 352 Intermediate Communicative Skills on Malay
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 252

ฝึกทักษะการสื่อสารภาษามลายูอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มเติมผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมมลายู

Pre-requisite: passed HIM 252

Broadening effective communication skills of Malay in listening, speaking, reading, and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Malay culture and society.

จวอ. 372 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมมลายูระดับสูง 3(3-0-6)

HIM 372 Advanced Communicative Skills on Malay Language
and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 352

เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษามลายูระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมมลายู

Pre-requisite: passed HIM 352

Enhancing advanced communication skills of Malay in listening, speaking, reading, and writing through a learning and comprehension of Malay culture and society.

จวอ. 253 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเวียดนามเบื้องต้น 3(3-0-6)

HIM 253 Basic Communicative Skills on Vietnamese Language
and Culture

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษาเวียดนามพื้นฐานผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเวียดนาม

Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic Vietnamese communication through a learning and comprehension of Vietnamese culture and society.

จวอ. 353 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเวียดนามระดับกลาง 3(3-0-6)

HIM 353 Intermediate Communicative Skills on Vietnamese
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 253

ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเวียดนามอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
เพิ่มเติมผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเวียดนาม

Pre-requisite: passed HIM 253

Broadening effective communication skills of Vietnamese in listening, speaking, reading,
and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Vietnamese
culture and society.

จวอ. 373 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเวียดนามระดับสูง 3(3-0-6)

HIM 373 Advanced Communicative Skills on Vietnamese
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 353

เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาเวียดนามระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่าน
การเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเวียดนาม

Pre-requisite: passed HIM 353

Enhancing advanced communication skills of Vietnamese in listening, speaking,
reading, and writing through a learning and comprehension of Vietnamese culture and society.

จวอ. 254 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมลาวเบื้องต้น 3(3-0-6)

HIM 254 Basic Communicative Skills on Lao Language and
Culture

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษาลาวพื้นฐานผ่าน
การเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมลาว

Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic
Lao communication through a learning and comprehension of Lao culture and society.

จวอ. 354 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมลาวระดับกลาง 3(3-0-6)

HIM 354 Intermediate Communicative Skills on Lao Language
and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 254

ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาลาวอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มเติม
ผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมลาว

Pre-requisite: passed HIM 254

Broadening effective communication skills of Lao in listening, speaking, reading, and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Lao culture and society.

จวอ. 374 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมลาวระดับสูง 3(3-0-6)

HIM 374 Advanced Communicative Skills on Lao Language
and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 354

เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาลาวระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านการเรียนรู้
และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมลาว

Pre-requisite: passed HIM 354

Enhancing advanced communication skills of Lao in listening, speaking, reading, and writing through a learning and comprehension of Lao culture and society.

จวอ. 255 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซียเบื้องต้น 3(3-0-6)

HIM 255 Basic Communicative Skills on Indonesian Language
and Culture

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษาอินโดนีเซียพื้นฐานผ่าน
การเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมอินโดนีเซีย

Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic Indonesian communication through a learning and comprehension of Indonesian culture and society.

จวอ. 355 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซียระดับกลาง 3(3-0-6)

HIM 355 Intermediate Communicative Skills on Indonesian
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 255

ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอินโดนีเซียอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
เพิ่มเติมผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมอินโดนีเซีย

Pre-requisite: passed HIM 255

Broadening effective communication skills of Indonesian in listening, speaking, reading,
and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Indonesian
culture and society.

จวอ. 375 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซียระดับสูง 3(3-0-6)

HIM 375 Advanced Communicative Skills on Indonesian
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 355

เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาอินโดนีเซียระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่าน
การเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมอินโดนีเซีย

Pre-requisite: passed HIM 355

Enhancing advanced communication skills of Indonesian in listening, speaking, reading,
and writing through a learning and comprehension of Indonesian culture and society.

จวอ. 260 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมจีนเบื้องต้น 3(3-0-6)

HIM 260 Basic Communicative Skills on Chinese Language
and Culture

ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษาจีนพื้นฐานผ่านการเรียนรู้
และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมจีน

Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic
Chinese communication through a learning and comprehension of Chinese culture and society.

จวอ. 360	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมจีนระดับกลาง	3(3-0-6)
HIM 360	Intermediate Communicative Skills on Chinese Language and Culture	
วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 260		
ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มเติมผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมจีน		
Pre-requisite: passed HIM 260		
Broadening effective communication skills of Chinese in listening, speaking, reading, and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Chinese culture and society.		
จวอ. 380	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมจีนระดับสูง	3(3-0-6)
HIM 380	Advanced Communicative Skills on Chinese Language and Culture	
วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 360		
เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาจีนระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมจีน		
Pre-requisite: passed HIM 360		
Enhancing advanced communication skills of Chinese in listening, speaking, reading, and writing through a learning and comprehension of Chinese culture and society.		
จวอ. 261	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีเบื้องต้น	3(3-0-6)
HIM 261	Basic Communicative Skills on Korean Language and Culture	
ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่จำเป็นต่อการสื่อสารภาษาเกาหลีพื้นฐานผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเกาหลี		
Practicing listening, speaking, reading, and writing skills which are essential for the basic Korean communication through a learning and comprehension of Korean culture and society.		
จวอ. 361	ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีระดับกลาง	3(3-0-6)
HIM 361	Intermediate Communicative Skills on Korean Language and Culture	
วิชาบังคับก่อน: สอบได้วิชา จวอ. 261		

ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีอย่างมีประสิทธิภาพด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพิ่มเติม
ผ่านการเรียนรู้และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเกาหลี

Pre-requisite: passed HIM 261

Broadening effective communication skills of Korean in listening, speaking, reading, and writing at the intermediate level through a learning and comprehension of Korean culture and society.

จวอ. 381 ทักษะการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีระดับสูง 3(3-0-6)

HIM 381 Advanced Communicative Skills on Korean
Language and Culture

วิชาบังคับก่อน: สอบได้ จวอ. 361

เพิ่มพูนทักษะการสื่อสารภาษาเกาหลีระดับสูงด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนผ่านการเรียนรู้
และความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมเกาหลี

Pre-requisite: passed HIM 361

Enhancing advanced communication skills of Korean in listening, speaking, reading, and writing through a learning and comprehension of Korean culture and society.

วิชาเลือก

หมวดมรดกทางวัฒนธรรม

จวอ. 227 การจัดการมรดกทางโบราณคดี 3(3-0-6)

HIM 227 Archaeological Heritage Management

การประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีการจัดการมรดกทางโบราณคดีเพื่อการวางแผน สำรวจ ค้นหา ประเมิน
ความสำคัญ การอนุรักษ์ รวมถึงการสื่อความหมายและเผยแพร่ ตลอดจนสร้างความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง
โดยเน้นการจัดการที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเจ้าของมรดกโบราณคดี โดยคงไว้ซึ่งความ
หลากหลายทางอัตลักษณ์ และหลักสิทธิทางวัฒนธรรม

Applying concepts and theories of managing archaeological heritage for planning, surveying, significance assessment; conservation including interpretation, dissemination, and collaboration with relevant organizations; management which is concerned with related stakeholders, archaeological heritage owners, as well as sustain identity diversity and codes of cultural right

จวอ. 326 การพัฒนาและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมเชิงบูรณาการ 3(3-0-6)

HIM 326 Integrated Cultural Heritage Management and Development

บูรณาการหลักและแนวคิดเพื่อการพัฒนาและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม เทคนิค และกระบวนการในการจัดการและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่เสนอโดยองค์การระดับชาติและนานาชาติ กลยุทธ์ในการวางแผนการจัดการและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

Integrated principles and concepts for cultural heritage management and development, techniques and processes in cultural heritage development and management proposed by national and international organizations, strategic planning for sustainable management and development of cultural heritage.

จวอ. 328 การจัดการข้อมูลดิจิทัลทางวัฒนธรรม 3(3-0-6)

HIM 328 Management of Digitalized Data for Culture

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลดิจิทัล ลักษณะและประเภทของข้อมูลดิจิทัลทางวัฒนธรรม การจัดการฐานข้อมูลเพื่อการสงวนรักษาและการอนุรักษ์ การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อการเข้าถึงมรดกวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อการจัดการอย่างยั่งยืน

Concepts and theories related to digitalized data, characteristics, and classification of digitalized data for culture, database management for safeguarding and preserving cultural information, as well as application of digitalization to access cultural heritage effectively and sustainable management

จวอ. 329 การจัดการภูมิทัศน์วัฒนธรรม 3(3-0-6)

HIM 329 Cultural Landscape Management

แนวคิดเกี่ยวกับภูมิทัศน์วัฒนธรรม ประวัติ บทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องได้และภูมิปัญญา ที่แสดงการจัดการ การสงวนรักษาเชิงนโยบายและการอนุรักษ์สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

Introduction to cultural landscape concepts, evolution roles and the connection between tangible and intangible heritage with the expression of management, policies preservation, and social and environmental conservation sustainability.

จวอ. 426 การจัดการการท่องเที่ยววัฒนธรรม 3(3-0-6)

HIM 426 Cultural Tourism Management

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยววัฒนธรรม ความสำคัญและบทบาทของการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยววัฒนธรรม การตลาด การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ผลกระทบ และการจัดการการท่องเที่ยววัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

Introduction to cultural tourism concept, significance and role of tourism, typology of cultural tourism, marketing, tourism resource assessment, impacts and sustainable cultural tourism management

จวอ. 427 การจัดการพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม 3(3-0-6)

HIM 427 Museum and Cultural Learning Center Management

หลักการจัดการพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ทั้งด้านหน้าที่ บทบาท โครงสร้าง กระบวนการในการจัดการแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม การจัดการวัตถุจัดแสดง การจัดนิทรรศการ การจัดกิจกรรม และการบริการการศึกษาภายในแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมรูปแบบต่าง ๆ กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารการตลาดไปสู่กลุ่มผู้เข้าชม

Principles of management for museums and cultural learning centers to understand their roles, functions, organization structure and process of management, as well as collections management, exhibition design, event and educational services including a study of public relation strategies and marketing communication for audiences.

จวอ. 428 การจัดการมรดกเมือง 3(3-0-6)

HIM 428 Urban Heritage Management

การศึกษาวิวัฒนาการของเมือง องค์ประกอบเมือง ลักษณะและคุณค่าของมรดกเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างคนและมรดกเมือง หลักการจัดการมรดกเมือง แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองในมิติต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนศึกษาผลกระทบจากการพัฒนาและการปรับใช้นโยบายเพื่อความยั่งยืน

The study of urban evolution and element, characteristic and value of urban heritage, the connection between urbanites and urban heritages, principle of urban heritage management, conservation, and development in various contexts with creativity including development impacts and policy adaptation for sustainability.

หมวดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

จวอ. 336 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในบริบทสากล 3(3-0-6)

HIM 336 Global Creative Industries

หลักการจัดการ พัฒนาการ นิยาม ประเภทและนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของนานาประเทศ ศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จ เพื่อหาต้นแบบการบริหารจัดการที่สามารถนำมาปรับใช้ในประเทศไทย ทั้งในประเด็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เมืองสร้างสรรค์ และชนชั้นสร้างสรรค์

Principles, development, definitions, classification and policies of promoting creative industries of many countries, study and analyze key success factors in order to define models

that could possibly be used in those of industries in Thailand, including issues of creative economy, creative city and creative class.

จวอ. 337 อุตสาหกรรมภาพยนตร์ โลกาภิวัตน์ และอัตลักษณ์ 3(3-0-6)

HIM 337 Film Industry, Globalization and Identities

พัฒนาการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในบริบทชาติและนานาชาติอัตลักษณ์ของผู้ชมภาพยนตร์แต่ละประเทศ การจัดการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ การร่วมทุนและการร่วมสร้างภาพยนตร์ระหว่างประเทศในบริบทโลกาภิวัตน์ การเผยแพร่ภาพยนตร์ในช่องทางต่าง ๆ ทั้งโรงภาพยนตร์ เทศกาลภาพยนตร์ และแพลตฟอร์มวิดีโอสตรีมมิ่ง

Development of film industries in national and international context, identities of film audience in each country, management in film industries, co-funding and co-production of films in global contexts, film distribution in theatres, film festivals and video streaming platforms.

จวอ. 338 อุตสาหกรรมโทรทัศน์และสื่อใหม่ในยุคดิจิทัล 3(3-0-6)

HIM 338 Television Industry and New Media in the Digital Era

หลักการการจัดการสื่อที่คำนึงถึงผลกำไรและผลประโยชน์สาธารณะ กระบวนการผลิต การจัดจำหน่าย การตลาด สภาพแวดล้อมที่มีผลต่ออุตสาหกรรมโทรทัศน์ สื่อข้ามชาติ การรวมสื่อ ไปจนถึงการสร้างมูลค่าในสื่อ และความท้าทายของอุตสาหกรรมโทรทัศน์และสื่อใหม่ในยุคดิจิทัล

Concepts and theories in managing media by considering their stakeholders in consideration of balancing profit and public interest, production, distribution and marketing procedures, environment that affects television industry, transnational media, and media convergence, value creation of media content, and challenges of television and new media in the digital era.

จวอ. 339 ศิลปะการแสดง: จากวัฒนธรรมสู่อุตสาหกรรม 3(3-0-6)

HIM 339 Performing Arts: from Culture to Industry

หลักและพัฒนาการของศิลปะการแสดง นาฏศิลป์ การละคร และการแสดงพื้นบ้าน ความเป็นมาของการแสดง ตั้งแต่การแสดงแบบดั้งเดิมจนถึงการแสดงร่วมสมัย วิเคราะห์บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่กระทบต่อเนื้อหา เทคนิค และผู้ชม การพัฒนาศิลปะการแสดงมาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Principles and evolutions of performing arts including dance, drama and folk performance, the developments of performing arts in both classical and contemporary ones, analyze how social and cultural factors affect texts, techniques and audiences and how performing arts have been industrialized and are a part of creative industries.

จวอ. 437 การจัดการศิลปะการแสดง

3(3-0-6)

HIM 437 Performing Arts Management

การจัดการศิลปะการแสดง ตั้งแต่การเลือกเนื้อหา รูปแบบของการแสดง การคัดเลือกนักแสดง การออกแบบเพื่อการแสดง การกำกับการแสดง การจัดการงานเทศกาลและกิจกรรมประเภทต่างๆ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ การต่อยอดการแสดงสดไปสู่สื่อออนไลน์

Performing arts management including selecting content and form of performance, casting, designing and directing performance, performing art management for festival and events as well as public relation, developing live performance to online content.

จวอ. 438 การจัดการศิลปิน

3(3-0-6)

HIM 438 Artist Management

การจัดการศิลปินในงานมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กระบวนการคัดสรรผู้ที่มีความสามารถเพื่อสร้างศิลปินในงานศิลปวัฒนธรรมประเภทต่าง ๆ การสร้างและการจัดการความสามารถและลักษณะเฉพาะตัวของศิลปิน การสืบสานและการถ่ายทอดภูมิปัญญาของศิลปิน ตลอดจนการรักษาภาพลักษณ์ ประเด็นทางกฎหมาย และกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศิลปิน การจัดการศิลปินเสมือนจริงในยุคดิจิทัล

Artist management in cultural heritage and creative industries, selecting talented persons who can be developed as artists in various fields of arts and culture, creating and managing talents and specific characteristics of artists, inheritance of artists' local wisdom, maintaining artist image, legal issues, and strategies that relate to artist management, and virtual artist management in digital era.

จวอ. 439 การจัดการผู้ชม

3(3-0-6)

HIM 439 Audience Management

การจัดการความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับผู้ชม ลักษณะและธรรมชาติของผู้ชมงานวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับผู้ชม การเพิ่มจำนวนผู้ชมและการบริโภคงานวัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยอาศัยทักษะด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ การสื่อสาร และการดูแลกลุ่มผู้ชม

Management of relationship between audiences and cultural organizations, key factors to develop relationship between organizations and audiences, increasing numbers of audiences and consumption of cultures by employing marketing, public relations, communication, and customer relationship management.

วิชาเลือกเสรี

จวอ. 396	การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่องานวัฒนธรรม	3(3-0-6)
HIM 396	Creative Writings for Culture	

ความหมายของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรียนรู้ลักษณะของงานเขียนสร้างสรรค์ประเภทต่างๆ กระบวนการการเขียนที่เริ่มต้นจากแนวคิดไปจนถึงกลวิธีในการเล่าเรื่อง ฝึกปฏิบัติเขียนงานสร้างสรรค์ อาทิ คอนเทนต์เชิงสร้างสรรค์ บทเพื่ออุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และนวนิยายเพื่อเผยแพร่ในรูปแบบสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์

Definitions of creative writing, study characteristics of creative writing, processes of creative writing starting from concepts to storytelling techniques, practices in creative writing works such as creative contents, scripts for creative industries, and novels for publishing offline and online

จวอ. 397	การสร้างแบรนด์สินค้าทางวัฒนธรรมเพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรม และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM397	Brand Product for Management of Cultural Heritage and Creative Industries	

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ หลักการจัดการแบรนด์สินค้าทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ วิสัยทัศน์ แก่นแท้ การกำหนดตำแหน่ง และบุคลิกภาพของแบรนด์สินค้าทางวัฒนธรรม วิเคราะห์กลุ่มผู้รับสาร เทคนิคและกลยุทธ์ การสร้างแบรนด์สินค้าทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นที่รู้จัก จดจำ และภักดี ตลอดจนการสื่อสารแบรนด์ในเชิงบูรณาการเพื่อสร้างคุณค่าแบรนด์สินค้าทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

Development of brand for cultural product would focus on the study of definitions, importance, management principles of brand for cultural product, identities, visions, cores, positioning and personality of brand for cultural product, audience analysis, effective techniques and strategies for development of brand for cultural product in order for the brand to be recognized, remembered and won customer loyalty, as well as to conduct integrated communication to create sustainable values for brand for cultural product.

จวอ. 398	ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(3-0-6)
HIM 398	Entrepreneurship in Culture and Creative Industries	

ความหมาย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการทางสังคมและวัฒนธรรม คุณลักษณะสำคัญของธุรกิจเพื่อสังคม หลักการด้านความยั่งยืนในการประกอบการ และหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการทางสังคมและวัฒนธรรม กรณีศึกษาผู้ประกอบการทางสังคมทั้งในและต่างประเทศ

Definitions, concepts, and theories that relate to entrepreneurship in society and culture, characteristics of social entrepreneur, principles for sustainable management, and law

principles for being entrepreneur for society and culture, case studies of social entrepreneurship in Thailand and other countries

จวอ. 399 นวัตกรรมจัดการแฟชั่นในยุคดิจิทัล 3(3-0-6)

HIM 399 Innovation of Fashion Management in Digital Era

วิวัฒนาการเสื้อผ้าและแฟชั่น บทบาทของแฟชั่นในฐานะการผลิต การดำเนินธุรกิจแฟชั่น การออกแบบ การวางแผนการขาย การจัดจำหน่าย การสร้างตราสินค้าและการตลาด และแฟชั่นในฐานะการบริโภคในชีวิตประจำวัน ความต้องการของผู้บริโภคและสุนทรียศาสตร์ในยุคดิจิทัล

Evolution of textiles and fashion, role of fashion as production, business model, design, merchandising, distribution, branding and marketing, and fashion as everyday consumption, consumers demand and aesthetic in digital era

จวอ. 496 การออกแบบและการสร้างสรรค์สื่อใหม่ 3(3-0-6)

HIM 496 Design and Creativity for New Media

ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการออกแบบสื่อสร้างสรรค์สำหรับสื่อใหม่ในยุคดิจิทัล ความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาแนวคิดหลักการออกแบบสื่อ การออกแบบเชิงโต้ตอบในสื่อต่างๆ ในยุคดิจิทัลเพื่องานมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Theory and practice of creative media design for new media in digital era, creativity & concept development, interactive design for various media of digital era for cultural heritage and creative industries.

จวอ. 497 การออกแบบนิทรรศการ 3(3-0-6)

HIM 497 Exhibition Design

หลักพื้นฐานการออกแบบนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์สถานและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นการวางแผนในจัดทำนิทรรศการ การออกแบบ การจัดทำโครงการ ทักษะ วิธี และเทคนิคในการนำเสนอ นิทรรศการ เนื้อหานิทรรศการ การสื่อสารผ่านนิทรรศการ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิทรรศการและผู้ชม รวมทั้งการนำเสนอ นิทรรศการเพื่อการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ

Foundations of museum and event exhibition development and design that focused on developing museum exhibition planning, design, project organization, presentation skills/ techniques, content, communication, interaction, and informal education.

จวอ. 498 ธุรกิจดนตรี

3(3-0-6)

HIM 498 Music Business

โครงสร้างและกระแสของอุตสาหกรรมดนตรี การจัดการรายได้ระหว่างศิลปิน นักเขียนเพลง และเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา การจัดการการแสดงดนตรี การปรับตัวของศิลปินและองค์กรในบริบทความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสื่อใหม่

Structure and trends of music industry. Revenue management for artists, songwriters, and intellectual property owners. Music festival management. Adaptation on changed context of technology and new media for artists and organizations.

จวอ. 499 หัวข้อเฉพาะในการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3(3-0-6)

HIM 499 Selected Topics in Management of Cultural Heritage and Creative Industries

หัวข้อในสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อวิเคราะห์และสร้างองค์ความรู้เพื่อการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Current topics to analyze and develop knowledge bodies for management of cultural heritage and creative industries.

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘ สภามหาวิทยาลัยได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐
เห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับ
ปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในการศึกษา ๒๕๖๑
เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“คณะ” ให้หมายความรวมถึงวิทยาลัย สถาบัน หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นของ
มหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

“คณบดี” ให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

“คณะกรรมการประจำคณะ” ให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการประจำวิทยาลัย
สถาบัน หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย และ
ให้หมายความรวมถึงหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีควบปริญญาโทในส่วนที่เป็นการศึกษาระดับ
ปริญญาตรีด้วย

“ภาคการศึกษา” หมายความว่า ภาคการศึกษาในระบบทวิภาค หรือในระบบไตรภาค แต่ไม่รวมภาคฤดูร้อน

“สถาบันอุดมศึกษาอื่น” หมายความว่า มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ได้รับการจัดตั้งตามกฎหมายของไทยหรือเป็นมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของต่างประเทศ

“ข้อกำหนดหลักสูตร” หมายความว่า ข้อกำหนดที่ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการศึกษาของหลักสูตรตามที่ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้

หมวด ๑

ระบบการจัดการศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๖ มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาด้วยหลักการประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณะ คณะใดมีหน้าที่จัดการศึกษาในวิชาการด้านใดให้จัดการศึกษาในวิชาการด้านนั้นแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ทุกคณะ เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลอันสมควรและได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมี ๒ ระบบ ดังนี้

(๑) ระบบทวิภาคเป็นการจัดการศึกษาที่หนึ่งปีการศึกษามีสองภาคการศึกษาคือ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ และอาจมีภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาที่ ๒ ด้วยก็ได้

(๒) ระบบไตรภาคเป็นการจัดการศึกษาที่หนึ่งปีการศึกษามีสามภาคการศึกษาคือ ภาคการศึกษาที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒ และภาคการศึกษาที่ ๓

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งอาจออกแบบวิธีการเรียนการสอนโดยแบ่งช่วง การศึกษาตามหัวข้อการศึกษาที่มีปริมาณการเรียนรู้เทียบเท่าระบบทวิภาคหรือระบบไตรภาคแล้วแต่ กรณี

หลักสูตรการศึกษาใดจะจัดการศึกษาในระบบตามวรรคหนึ่งให้เป็นอำนาจของ สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๘ ระบบทวิภาคในภาคการศึกษาให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าสัปดาห์ และใน ภาคฤดูร้อนให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับ ภาคการศึกษา

ระบบไตรภาคในภาคการศึกษาให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบสองสัปดาห์และไม่เกิน ๑๔ สัปดาห์

ในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนอาจใช้ระยะเวลาศึกษาแตกต่างจากรวดหนึ่งหรือรูดสองก็ได้ แต่ต้องมีปริมาณการศึกษาต่อหนึ่งหน่วยกิตไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๙

ข้อ ๙ หน่วยกิตของรายวิชาในหลักสูตรให้คำนวณตามปริมาณการศึกษา โดยหนึ่งหน่วยกิต เท่ากับปริมาณการศึกษาดังต่อไปนี้

(ก) ระบบทวิภาค

(๑) ในรายวิชาภาคทฤษฎีให้มีเวลาการบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่าสิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(๒) ในรายวิชาภาคปฏิบัติให้มีเวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่าสองชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่าสามสิบชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามให้มีเวลาฝึกไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(๔) การทำโครงงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ให้มีเวลาทำโครงงาน หรือกิจกรรมไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(ข) ระบบไตรภาค

(๑) ในรายวิชาภาคทฤษฎีให้มีเวลาการบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(๒) ในรายวิชาภาคปฏิบัติให้มีเวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่าสองชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามให้มีเวลาฝึกไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่าสามสิบหกชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

(๔) การทำโครงงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ให้มีเวลาทำโครงงานหรือกิจกรรมไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่าสามสิบหกชั่วโมงต่อภาคการศึกษา

ข้อ ๑๐ การกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี (สี่ปี) ระบบทวิภาคต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบหน่วยกิต หรือระบบไตรภาคต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบหน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (หกปี) ระบบทวิภาคต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบหน่วยกิต หรือระบบไตรภาคต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยยี่สิบห้าหน่วยกิต

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาที่ใช้ศึกษาต้องไม่เกินเวลาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตร แต่ทั้งนี้ ในข้อกำหนดหลักสูตรต้องกำหนดไว้ไม่เกินระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี (สี่ปี) ให้ใช้เวลาศึกษาได้ไม่เกินแปดปีการศึกษา

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (หกปี) ให้ใช้เวลาการศึกษาได้ไม่เกินสิบสองปีการศึกษา

นักศึกษาที่ใช้เวลาศึกษาเกินกว่ากำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๑๒ คณะต้องกำหนดให้นักศึกษามีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา เพื่อทำหน้าที่แนะนำ ให้คำปรึกษา ให้ความเห็นชอบ หรืออนุญาตในการวางแผนการเรียน การลงทะเบียนเรียน การเพิ่มและการถอนรายวิชาของนักศึกษา การย้ายหลักสูตร การลาพักการศึกษา การลาออก และการดำเนินการอื่นเพื่อดูแลความประพฤติและการติดตามผลการเรียนของนักศึกษา

หมวด ๒

การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๑๓ การรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอาจมีได้ดังต่อไปนี้

(๑) การรับเข้าโดยส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นดำเนินการตามการมอบหมายของมหาวิทยาลัยหรือตามข้อตกลง ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตร

(๒) การรับเข้าโดยการดำเนินการของมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตร

หลักเกณฑ์และวิธีการรับเข้าตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยกำหนดโดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ นักศึกษามหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

(๒) ไม่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น เว้นแต่การศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิด หรือการศึกษาหลักสูตรทางไกล (Online) ที่ได้รับปริญญา

(๓) ไม่เป็นผู้ป่วยหรืออยู่ในสภาวะที่จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการศึกษา

(๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติดิตถิธรรมอันดีหรือมีพฤติกรรมเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ผู้ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามข้อกำหนดหลักสูตรที่เข้าศึกษาและตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยการรับเข้าศึกษาด้วย

หมวด ๓

การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๕ ผู้ที่ผ่านการรับเข้าศึกษา ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ภายในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา เว้นแต่กรณีมีเหตุผลความจำเป็น อธิการบดีอาจอนุญาตผ่อนผันการขึ้นทะเบียนได้ แต่ต้องไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๑ ของปีการศึกษาแรก

ผู้ที่ผ่านการรับเข้าศึกษาโดยใช้วุฒิการศึกษาจากต่างประเทศต้องยื่นใบสำคัญแสดงวุฒิการศึกษาต่อคณะในวันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาด้วย แต่หากยังไม่สามารถนำส่งได้ อธิการบดีอาจผ่อนผันให้นำมาส่งในภายหลัง แต่ต้องไม่เกินภาคการศึกษาที่ ๑ ของปีการศึกษาแรก หากพ้นกำหนดเวลาที่ผ่อนผันให้แล้วยังไม่อาจนำส่งได้ให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียนการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๖ หากมีการตรวจพบว่าผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๔ หรือได้ใช้เอกสารหลักฐานประกอบการขึ้นทะเบียนอันเป็นเท็จ ให้นายทะเบียนเสนอต่ออธิการบดีเพิกถอนการขึ้นทะเบียนการเป็นนักศึกษาผู้นั้น

หากมีกรณีตามวรรคหนึ่งปรากฏขึ้นเมื่อผู้กระทำความผิดได้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ให้อธิการบดีเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพิกถอนปริญญาบัตรของผู้นั้น

หมวด ๔

ฐานะชั้นปี

ข้อ ๑๗ การเทียบฐานะชั้นปีของนักศึกษา ให้พิจารณาจากจำนวนหน่วยกิตที่สอบได้ หรือได้รับเทียบโอน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นปีหนึ่ง นับตั้งแต่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและสอบได้หรือได้รับเทียบโอนไม่ถึงหนึ่งในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของข้อกำหนดหลักสูตร

(๒) ชั้นปีสอง สอบได้หรือได้รับเทียบโอนตั้งแต่หนึ่งในสี่แต่ไม่ถึงหนึ่งในสองของจำนวนหน่วยกิตรวมของข้อกำหนดหลักสูตร

(๓) ชั้นปีสาม สอบได้หรือได้รับเทียบโอนตั้งแต่หนึ่งในสองแต่ไม่ถึงสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของข้อกำหนดหลักสูตร

(๔) ชั้นปีสี่ สอบได้หรือได้รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของข้อกำหนดหลักสูตร

หมวด ๕

การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๘ เพื่อคุณภาพของการจัดการศึกษา คณะบดีอาจกำหนดเงื่อนไข หรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่จะลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใดก็ได้โดยทำเป็นประกาศคณะ

การประกาศเปิดวิชาเพิ่ม หรือปิดรายวิชาใดที่มีนักศึกษาลงทะเบียนแล้วจะต้องกระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือสี่วันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน

ข้อ ๑๙ การลงทะเบียนเรียนให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และกำหนดการที่อธิการบดีกำหนด โดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หากนักศึกษามีหนี้สินใด ๆ กับมหาวิทยาลัย จะต้องชำระให้เสร็จสิ้นเสียก่อนจึงจะมีสิทธิลงทะเบียนเรียนได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

ภายหลังจากนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนแล้ว นักศึกษาต้องดำเนินการตรวจสอบผลการลงทะเบียนของตนเองด้วยภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาไม่ทันกำหนดการตามวรรคหนึ่ง นักศึกษาอาจขอลงทะเบียนล่าช้าได้ แต่ทั้งนี้ ต้องดำเนินการภายในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษานั้น หรือสามวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อนนั้น และต้องชำระเบี้ยปรับการลงทะเบียนล่าช้าเป็นรายวันในอัตราตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

ข้อ ๒๐ ในภาคการศึกษาของระบบทวิภาคหรือระบบไตรภาค นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนไม่น้อยกว่าเก้าหน่วยกิต แต่ไม่เกินยี่สิบสองหน่วยกิต และในภาคฤดูร้อน นักศึกษาลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกินหกหน่วยกิต

นักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากกว่าจำนวนตามวรรคหนึ่งได้โดยได้รับอนุมัติจากคณะบดีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนักศึกษาที่มีฐานะชั้นปี ๔

(๒) สำหรับการศึกษภาคฤดูร้อนนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเกินกว่า ๖ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๙ หน่วยกิตได้ เฉพาะกรณีเป็นนักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

นักศึกษาลงทะเบียนเรียนรายวิชาน้อยกว่าจำนวนตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาตามหลักสูตรน้อยกว่าจำนวนตามวรรคหนึ่ง

(๒) เจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุร้ายแรงจนจำเป็นต้องใช้เวลาเพื่อการรักษาพยาบาล หรือฟื้นฟูร่างกาย โดยได้รับอนุมัติจากคณะบดี

การนับจำนวนหน่วยกิตที่จะลงทะเบียนเรียนสูงสุดตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายวิชาเสริมหลักสูตรพื้นฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต รายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อเสริมความรู้โดยไม่วัดผลการศึกษา และรายวิชาที่ลงทะเบียนในมหาวิทยาลัยอื่นที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๒๕

การนับจำนวนหน่วยกิตที่จะลงทะเบียนเรียนตามวรรคหนึ่งมิให้นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาได้รับการยกเว้นโดยผ่านการทดสอบ การวัดผล หรือการเทียบโอนรายวิชา

ข้อ ๒๑ ในแต่ละภาคการศึกษา นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาของหลักสูตรที่ศึกษาอยู่ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียน เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณบดีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ได้ศึกษารายวิชาเอกหรือรายวิชาเฉพาะของหลักสูตรครบแล้ว

(๒) ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาของหลักสูตรที่ศึกษาทุกรายวิชาในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนนั้นแล้ว

(๓) นักศึกษาขอลงทะเบียนเรียนรายวิชาของหลักสูตรที่จะย้ายเข้าไปศึกษา

(๔) นักศึกษามีสถานภาพทางวิชาการอยู่ในการเตือนครั้งที่ ๒ หรือภาวะรอพินิจ

ข้อ ๒๒ ห้ามมิให้นักศึกษาที่ได้อักษร D ขึ้นไป หรือได้อักษร S ในรายวิชาใดลงทะเบียนเรียนในรายวิชานั้นอีก เว้นแต่ข้อกำหนดหลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๓ นักศึกษาได้อักษร F หรือ U ในรายวิชาที่เป็นรายวิชาบังคับของหลักสูตร ให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะได้อักษร D ขึ้นไป หรือ S

นักศึกษาที่ได้อักษร F หรือ U ในรายวิชาเลือกของหลักสูตร ให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะได้อักษร D ขึ้นไป หรือ S หรืออาจลงทะเบียนเรียนในรายวิชาอื่นที่เป็นรายวิชาเลือกของหลักสูตรแทนก็ได้

ข้อ ๒๔ นักศึกษาผู้ใดไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาใด และไม่ได้ขอลาพักการศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาของภาคการศึกษานั้น ให้ถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นออกจากทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีข้อตกลงในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือนักศึกษามีข้อตกลงเพื่อรับทุนจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคประชาชน หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรอื่น หรือนักศึกษามีความประสงค์จะไปศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาอื่น อธิการบดีโดยข้อเสนอของคณบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาไปลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาอื่นเปิดสอนโดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรของนักศึกษาผู้นั้นก็ได้

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีข้อตกลงในโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือมีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยหรือหน่วยอื่นที่มีวัตถุประสงค์ให้มหาวิทยาลัยหรือคณะรับบุคคลเข้าศึกษาในรายวิชาของมหาวิทยาลัยหรือคณะ อธิการบดีอาจอนุมัติให้ผู้ซึ่งมิได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยลงทะเบียนเรียนในรายวิชาของมหาวิทยาลัยก็ได้

ผู้ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาของมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าธรรมเนียมในอัตราตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

ข้อ ๒๗ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการลงทะเบียนเรียน ซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

การเพิ่มและการถอนรายวิชา

ข้อ ๒๘ การขอเพิ่มรายวิชาภายหลังจากที่ได้ลงทะเบียนเรียนแล้ว ให้กระทำได้ในสัปดาห์นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควรคณะบดีอาจอนุมัติให้เพิ่มรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวได้ แต่ต้องไม่เกินสัปดาห์ก่อนวันปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๓

การขอเพิ่มรายวิชาตามวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้นก่อน

ข้อ ๒๙ การขอถอนรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้แล้วให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขอถอนภายในสัปดาห์นับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน เพื่อการนี้ให้ลบรายวิชานั้นออก

(๒) การขอถอนเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาหรือสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน เพื่อการนี้ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชานั้น

(๓) การขอถอนเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินสัปดาห์ก่อนปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ จะกระทำได้เมื่อมีเหตุผลความจำเป็น โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะบดี เพื่อการนี้ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชานั้น

การขอถอนจนเหลือรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้นน้อยกว่าจำนวนเก้านายกิตจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณะบดี ทั้งนี้ ให้นับหน่วยกิตของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยอื่นที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๒๕ รวมเข้าในหน่วยกิตดังกล่าวด้วย

ข้อ ๓๐ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการเพิ่มและถอนรายวิชาซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓/

การเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต และการเทียบโอนความรู้

ข้อ ๓๑ นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น อาจขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตที่มีเนื้อหาของรายวิชาเทียบเท่าและมีเกณฑ์การประเมินผลหรือวัดผลได้มาตรฐานเทียบเท่ากับรายวิชาในหลักสูตรที่ศึกษาอยู่ได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีเวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษา
- (๒) ให้เทียบโอนได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหลักสูตร
- (๓) รายวิชาที่จะขอเทียบโอน ต้องมีใช้รายวิชาในหลักสูตรที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษา

(๔) รายวิชาที่จะขอเทียบโอนต้องศึกษามาแล้วไม่เกินห้าปีนับจากปีที่ลงทะเบียนเรียน จนถึงวันที่ขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต

(๕) รายวิชาที่จะขอเทียบโอนต้องมีผลการศึกษาระดับ C ขึ้นไป หรือเทียบเท่า ยกเว้นกรณีของนักศึกษาซึ่งไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ในโครงการความร่วมมือผลิตบัณฑิตร่วมกัน หรือโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการให้เทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตตามผลการศึกษาที่ได้

นอกจากหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง คณะบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และรายละเอียดการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตที่แตกต่างจากความในวรรคหนึ่งก็ได้ โดยทำเป็นประกาศคณะ และรายงานให้อธิการบดีเพื่อทราบ

ข้อ ๓๒ ให้คณะบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตตามหมวดนี้

ข้อ ๓๓ ให้บันทึกผลการศึกษาในรายวิชาที่ได้รับการอนุมัติให้เทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับกรณีนักศึกษาที่ไปศึกษาตามโครงการความร่วมมือผลิตบัณฑิตร่วมกัน หรือโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ หรือไปศึกษาด้วยตนเองโดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดี ให้บันทึกผลการศึกษาตามที่ได้ หรือในรายวิชาที่มีผลการศึกษาได้อักษร C ขึ้นไปอาจบันท์ก็อักษร ACC ก็ได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะกำหนดโดยทำเป็นประกาศคณะ
- (๒) สำหรับกรณีนักศึกษาอื่นนอกจาก (๑) ให้บันทึกอักษร ACC

ข้อ ๓๔ การเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจาก การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย อาจทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะกำหนดโดยทำเป็นประกาศคณะ และให้บันทึกอักษร ACC ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนความรู้

คณะอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยจัดให้มีการทดสอบข้อเขียนหรือสอบภาคปฏิบัติก็ได้

หมวด ๔

อักษรแสดงผลการศึกษา

ข้อ ๓๕ ผลการศึกษาของแต่ละรายวิชา แบ่งออกเป็นสองประเภทดังนี้

(๑) ผลการศึกษารายวิชาที่มีค่าระดับและนำมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย มีอักษร ความหมาย และค่าระดับดังนี้

อักษร	ความหมาย	ความหมายภาษาอังกฤษ	ค่าระดับ
A	ผลการประเมินขั้นชั้นเลิศ	Excellent	๔.๐
B+	ผลการประเมินขั้นดีมาก	Very Good	๓.๕
B	ผลการประเมินขั้นดี	Good	๓.๐
C+	ผลการประเมินขั้นดีพอใช้	Almost Good	๒.๕
C	ผลการประเมินขั้นพอใช้	Fair	๒.๐
D+	ผลการประเมินขั้นค่อนข้างอ่อน	Almost Fair	๑.๕
D	ผลการประเมินขั้นอ่อน	Poor	๑.๐
F	ผลการประเมินขั้นตก	Failed	๐

(๒) ผลการศึกษาที่ไม่มีค่าระดับและไม่นำมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย มีอักษรและ ความหมาย ดังนี้

อักษร	ความหมาย	ความหมายภาษาอังกฤษ
S	ใช้ได้	Satisfactory
U	ใช้ไม่ได้	Unsatisfactory
ACC	ได้รับยกเว้นรายวิชาโดยผ่านการทดสอบเทียบความรู้หรือใช้ผลการสอบในรายวิชาที่นับหน่วยกิต หรือได้รับการเทียบโอนรายวิชา และหน่วยกิต	Accreditation

อักษร	ความหมาย	ความหมายภาษาอังกฤษ
EXE	ได้รับยกเว้นรายวิชาโดยผ่านการทดสอบเทียบความรู้หรือใช้ผลการสอบในรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต	Exempted
I	การวัดผลไม่สมบูรณ์	Incomplete
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ	Withdraw
AUD	การศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษา	Audit

ข้อ ๓๖ อักษร S หรือ U ให้ใช้ได้ ในรายวิชาของหลักสูตรที่กำหนดให้มีผลการศึกษาเป็นระดับใช้ได้ หรือระดับใช้ไม่ได้

ผลการศึกษาในระดับใช้ได้ ให้ใช้อักษร S และระดับใช้ไม่ได้ให้ใช้อักษร U

ข้อ ๓๗ อักษร ACC หรือ EXE ให้ใช้ในรายวิชาที่ให้นักศึกษาสามารถนำผลการทดสอบเทียบความรู้หรือคะแนนการทดสอบอื่นมาใช้แทนการศึกษาในรายวิชานั้นได้

อักษร ACC ให้ใช้ในรายวิชาที่นำมานับหน่วยกิต

อักษร EXE ให้ใช้ในรายวิชาที่ไม่นำมานับหน่วยกิต

ข้อ ๓๘ อักษร I ให้ใช้กับรายวิชาที่การวัดผลการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และเป็นการบันทึกไว้เป็นการชั่วคราว

นักศึกษาที่ได้อักษร I ในรายวิชาใด ให้ดำเนินการวัดผลในรายวิชานั้นให้แล้วเสร็จภายในแปดสัปดาห์นับแต่วันปิดภาคการศึกษา แต่หากไม่สามารถดำเนินการวัดผลได้ทัน อาจารย์ผู้สอนอาจกำหนดผลการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้นจากคะแนนสอบหรือคะแนนการวัดผลการศึกษาโดยวิธีการอื่นเท่าที่นักศึกษาผู้นั้นมีอยู่ก็ได้

เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันปิดภาคการศึกษา หากยังไม่มีการดำเนินการตามวรรคสองให้บันทึกอักษร W

ข้อ ๓๙ อักษร W ให้ใช้ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่นักศึกษาได้อักษร I และอาจารย์ผู้สอนยังไม่ได้กำหนดผลการศึกษาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันปิดภาคการศึกษา

(๒) ในรายวิชาที่นักศึกษาขาดสอบโดยมีเหตุผลอันสมควร และได้รับอนุมัติจากคณบดีหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี

(๓) ได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาตามข้อ ๒๙ (๒) และ ๒๙ (๓)

(๔) ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๕๐ (๒) และ ๕๐ (๓)

ในกรณีตาม (๒) นักศึกษาต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณบดีผ่านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ภายในสิบวันนับแต่วันสอบแต่หากยื่นคำร้องเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว หากคณบดีเห็นว่า มีเหตุผลอันสมควรให้รายงานเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๔๐ อักษร AUD กระทำได้ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อการเสริมความรู้ โดยไม่ต้องมีการวัดผล และมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๓ หรือตามข้อกำหนดของหลักสูตรและรายวิชา

นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนเพื่อเสริมความรู้ต้องได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุญาตจากผู้สอน และชำระค่าธรรมเนียมตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

เมื่อลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเพื่อการเสริมความรู้โดยไม่ต้องมีการวัดผลแล้ว จะขอเปลี่ยนแปลงเป็นการลงทะเบียนเพื่อวัดผลการศึกษาได้ภายในสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาหรือเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อนโดยต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี เมื่อพ้นกำหนดเวลานี้แล้วกระทำมิได้

ห้ามมิให้ลงทะเบียนเพื่อวัดผลการศึกษาในรายวิชาที่ได้อักษร AUD แล้วซ้ำอีก เว้นแต่กรณีการย้ายหลักสูตรและรายวิชานั้นเป็นรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ย้ายเข้า

ข้อ ๔๑ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาได้ระดับตั้งแต่ D ขึ้นไป ระดับใช้ได้ (S) หรือระดับ ACC เท่านั้น

ในกรณีที่นักศึกษาต้องศึกษารายวิชาใดซ้ำหรือแทนกันตามข้อกำหนดหลักสูตร ให้นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นได้เพียงครั้งเดียว

หมวด ๙

การวัดผลการศึกษา และการคำนวณค่าเฉลี่ยสะสม

ข้อ ๔๒ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน

การวัดผลการศึกษาอาจกระทำได้ระหว่างภาค ด้วยวิธีรายงานจากหนังสือที่กำหนดให้อ่านงานที่แบ่งกันทำเป็นหมู่คณะ การทดสอบระหว่างภาค การเขียนสารนิพนธ์ประจำรายวิชาหรืออื่น ๆ และเมื่อสิ้นภาคจะมีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคนั้น

รายวิชาใดที่ไม่มีการสอบไล่เมื่อสิ้นภาค คณบดีจะประกาศให้ทราบ

ในบางกรณี มหาวิทยาลัยอาจใช้วิธีทดสอบเทียบความรู้แทนการวัดผลการศึกษาตามความในวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔๓ นักศึกษาที่มีเวลาเรียนตลอดภาคการศึกษาในรายวิชาใดไม่ถึงร้อยละเจ็ดสิบของเวลาเรียนในรายวิชานั้นทั้งหมดหรือตามที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือข้อกำหนดหลักสูตร ไม่มีสิทธิเข้าสอบไล่ในรายวิชานั้น

เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นอันมิใช่ความผิดของนักศึกษาผู้นั้น คณะบดีอาจอนุญาตให้เข้าสอบไล่ได้เป็นกรณีพิเศษ

การนับเวลาเรียนตามวรรคหนึ่งให้นับการเรียนในรายวิชานั้นทั้งการเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ การฝึกงาน การฝึกภาคสนาม และการทำโครงการ

ข้อ ๔๔ ให้คำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสำหรับภาคการศึกษาและภาคฤดูร้อนเมื่อสิ้นภาค โดยคำนวณตามวิธีการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้นำค่าระดับคะแนนของรายวิชาที่ได้คูณด้วยจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น
- (๒) ให้นำผลการคำนวณตาม (๑) ของทุกรายวิชามารวมกัน
- (๓) ให้นำผลการคำนวณตาม (๒) มาหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียน

ในภาคนั้น

- (๔) ผลการคำนวณตาม (๓) เป็นคะแนนเฉลี่ยสำหรับภาคนั้น

ข้อ ๔๕ การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้คำนวณตามวิธีการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้นำค่าระดับคะแนนของรายวิชาที่ได้คูณด้วยจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้ทั้งหมดทุกภาคการศึกษา
- (๒) ให้นำผลการคำนวณตาม (๑) ของทุกรายวิชามารวมกัน
- (๓) ให้นำผลการคำนวณตาม (๒) มาหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียนไว้ทุกภาคการศึกษาและภาคฤดูร้อน
- (๔) ผลการคำนวณตาม (๓) เป็นคะแนนเฉลี่ยสะสม

ข้อ ๔๖ ในการคำนวณตามข้อ ๔๔ (๔) หรือข้อ ๔๕ (๔) หากได้ทศนิยมตำแหน่งที่สามเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าขึ้นไปให้ปัดเศษขึ้นไป

หมวด ๑๐

สถานภาพทางวิชาการ

ข้อ ๔๗ สถานภาพทางวิชาการของนักศึกษาให้พิจารณาจากผลการคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่เรียน ดังนี้

- (๑) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ ขึ้นไปมีสถานภาพทางวิชาการปกติ (Normal)
- (๒) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ มีสถานภาพทางวิชาการเตือนครั้งที่ ๑ (Warning ๑) เว้นแต่กรณีเป็นภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา ให้มีสถานภาพทางวิชาการเตือนพิเศษ (Warning)

(๓) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการเดือนพิเศษในภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาตาม (๒) และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา (Dismissed)

(๔) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการเดือนพิเศษ หรือเดือนครั้งที่ ๑ ตาม (๒) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ให้มีสถานภาพทางวิชาการ เดือนครั้งที่ ๒ (Warning ๒)

(๕) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการเดือนครั้งที่ ๒ ตาม (๔) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ให้มีสถานภาพทางวิชาการ ภาวะรอพินิจ (Probation)

(๖) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการภาวะรอพินิจ ตาม (๕) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา (Dismissed)

ในกรณีที่นักศึกษาสอบได้รายวิชาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตรแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๑.๘๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ และต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ตาม (๖) อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้นั้นศึกษาต่อในหลักสูตรเดิม หรือย้ายหลักสูตร แต่นักศึกษาต้องศึกษาให้ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมถึง ๒.๐๐ ภายในสามภาคการศึกษา และต้องศึกษาให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตามข้อ ๑๑ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

ข้อ ๔๘ ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๔๗ การย้ายหลักสูตรระหว่างคณะหรือภายในคณะ หรือการลาพักการศึกษาไม่มีผลทำให้การเดือนและภาวะรอพินิจเปลี่ยนแปลง

หมวด ๑๑

การลาพักการศึกษา

ข้อ ๔๙ นักศึกษาอาจขอลาพักการศึกษาได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมพลเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- (๒) ได้รับทุนเพื่อไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติงานเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ
- (๓) เจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุร้ายแรงจนจำเป็นต้องพักการศึกษาเพื่อการรักษาพยาบาลหรือฟื้นฟูร่างกายตามใบรับรองแพทย์
- (๔) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนมาแล้วเกินกว่าสองภาคการศึกษามีความประสงค์จะขอพักการศึกษาโดยมีเหตุผลอันสมควรและได้รับอนุมัติจากคณบดี
- (๕) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนไม่ถึงสองภาคการศึกษามีความประสงค์จะขอพักการศึกษาโดยมีเหตุผลอันสมควรและได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

การลาพักการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อคณบดี และให้คณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ เว้นแต่กรณีตาม (๕) และการลาพักการศึกษาเกินกว่าสองภาคการศึกษาติดต่อกัน ต้องได้รับการอนุมัติจากอธิการบดี ทั้งนี้ กรณีนักศึกษาไม่ลงทะเบียนเรียนให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีภายในสามสิบวันนับแต่เปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้แล้ว ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่นักศึกษาขอลาพักภายในสิบสี่วันแรกของภาคการศึกษาหรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคฤดูร้อน ให้ลบรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้แล้วออก

(๒) ในกรณีที่นักศึกษาขอลาพักเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ยังไม่เกินสิบสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาหรือสิบสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้

(๓) ในกรณีที่นักศึกษาขอลาพักเมื่อพ้นกำหนดเวลา ตาม (๒) แต่ก่อนวันปิดภาคการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน จะกระทำได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร และต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้

ข้อ ๕๑ นักศึกษาที่ลาพักการศึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียนหรือการลาพักการศึกษาก่อนวันเปิดภาคการศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพ ตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

ข้อ ๕๒ คณะจะต้องแจ้งรายชื่อนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักให้สำนักงานทะเบียนนักศึกษาทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๕๓ ให้นับรวมเวลาในระหว่างการลาพักการศึกษา เป็นระยะเวลาศึกษาตามข้อ ๑๑ ด้วย

หมวด ๑๒

การถูกลงโทษให้พักการศึกษา

ข้อ ๕๔ นักศึกษาที่ถูกลงโทษทางวินัยให้พักการศึกษาในระหว่างภาคการศึกษา ให้ลบรายวิชาที่นักศึกษาผู้นั้นลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษาออก และให้บันทึกคำว่าถูกสั่งพักการศึกษา (Suspended) และเปลี่ยนเป็นลาพักการศึกษา (Leave) เมื่อสำเร็จการศึกษา

นักศึกษาที่ถูกลงโทษทางวินัยให้พักการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไปต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพ ในภาคการศึกษาที่ถูกลงโทษนั้นด้วย

ข้อ ๕๕ คณะจะต้องแจ้งรายชื่อนักศึกษาที่ถูกสั่งให้พักการศึกษาให้สำนักงานทะเบียนนักศึกษาทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๕๖ ให้นับรวมเวลาในระหว่างที่ถูกลงโทษให้พักการศึกษาเป็นระยะเวลาศึกษาตามข้อ ๑๑ ด้วย

หมวด ๑๓

การลาออก

ข้อ ๕๗ นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกให้มีความเห็นจากผู้ปกครอง และให้ยื่นคำร้องที่ได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วต่อคณบดี

เมื่อคณบดีอนุมัติแล้วให้มีผลนับแต่วันที่นักศึกษายื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๕๘ เมื่อการลาออกมีผลแล้ว ให้บันทึกอักษร W ในรายวิชาที่ยังไม่มีการประกาศผลการศึกษา

หมวด ๑๔

การย้ายหลักสูตร

ข้อ ๕๙ การย้ายหลักสูตรภายในคณะหรือย้ายระหว่างคณะ มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาต้องศึกษาในหลักสูตรเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษา ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพัก หรือถูกลงโทษทางวินัยให้พักการศึกษา

(๒) สอบผ่านรายวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรเดิม หรือหลักสูตรที่จะย้ายเข้า โดยต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ย ๒.๐๐ ขึ้นไป หรือตามหลักเกณฑ์การย้ายหลักสูตรที่คณะกำหนด โดยทำเป็นประกาศคณะ

(๓) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมถึงภาคการศึกษาก่อนการย้ายหลักสูตร ๒.๐๐ ขึ้นไป หรือตามหลักเกณฑ์การย้ายหลักสูตรที่คณะกำหนด โดยทำเป็นประกาศคณะ

(๔) ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของหลักสูตรที่จะย้ายเข้า

ข้อ ๖๐ นักศึกษาที่ประสงค์จะขอย้ายหลักสูตรให้ยื่นคำร้องขอย้ายหลักสูตรพร้อมแสดงเหตุผลความจำเป็นต่อคณะที่ประสงค์จะย้ายเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น ไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ก่อนการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ประสงค์จะย้ายเข้าในหลักสูตรนั้น

ให้คณบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะของหลักสูตรที่จะย้ายเข้าพิจารณาอนุมัติการย้ายหลักสูตรของนักศึกษา

ในกรณีหลักสูตรที่ย้ายเข้าใช้ระบบการวัดผลแตกต่างกันกับหลักสูตรที่ย้ายออก ก่อนที่จะพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาย้ายหลักสูตร ให้แปลงคะแนนของรายวิชาของหลักสูตรที่ย้ายออก ให้เป็นไป

ตามหลักเกณฑ์การวัดผลของหลักสูตรที่จะย้ายเข้า เพื่อประกอบการพิจารณาสถานภาพทางวิชาการ
ของนักศึกษา

ข้อ ๖๑ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ย้ายหลักสูตร ต้องศึกษาให้สำเร็จการศึกษาภายใน
ระยะเวลาตามข้อ ๑๑ นับแต่วันที่ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖๒ ให้นำรายวิชาของหลักสูตรที่ย้ายออกมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมกับ
รายวิชาของหลักสูตรที่ย้ายเข้า

หมวด ๑๕

การสำเร็จการศึกษา และการอนุมัติโอนปริญญาหรือปริญญา

ข้อ ๖๓ นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรี (สี่ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อนเจ็ดภาคการศึกษาในระบบ
ทวิภาค หรือไม่ก่อนสิบภาคการศึกษาในระบบไตรภาค

(๒) หลักสูตรปริญญาตรี (หกปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อนเก้าภาคการศึกษา
ในระบบทวิภาค หรือไม่ก่อนสิบสามภาคการศึกษาในระบบไตรภาค

(๓) หลักสูตรอนุปริญญาจะสำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อนห้าภาคการศึกษาในระบบ
ทวิภาค หรือเจ็ดภาคการศึกษาในระบบไตรภาค

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับหลักสูตรระดับปริญญาตรีควบปริญญาโทหรือ
หลักสูตรที่มีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ทั้งนี้ ให้กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตร และ
นักศึกษาซึ่งได้รับการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๔ นักศึกษาซึ่งจะได้รับอนุปริญญาหรือปริญญาจากมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาจนครบเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาตามข้อกำหนดหลักสูตร และได้ระดับ
คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๒.๐๐

(๒) ผ่านการทดสอบความรู้และทักษะอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) เป็นผู้มีความประพฤติดีเหมาะสมกับศักดิ์ศรีแห่งอนุปริญญาหรือปริญญาของ
มหาวิทยาลัย

(๔) ไม่มีภาระหนี้สินกับมหาวิทยาลัย

หมวด ๑๖

การได้รับปริญญาเกียรตินิยม

ข้อ ๖๕ ปริญญาเกียรตินิยมมีสองระดับ ดังนี้

(๑) ปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ให้แก่นักศึกษาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหมวดนี้ และศึกษาได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป โดยทุกรายวิชาต้องได้ไม่ต่ำกว่าอักษร C

(๒) ปริญญาเกียรตินิยมอันดับสอง ให้แก่นักศึกษาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหมวดนี้ ในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๒.๑) ศึกษาได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไปแต่มีรายวิชาที่ได้ต่ำกว่าอักษร C และมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาเฉพาะไม่น้อยกว่า ๒.๐๐

(๒.๒) ศึกษาได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๒๕ ขึ้นไป โดยทุกรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะต้องได้ไม่ต่ำกว่าอักษร C

นอกจากหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง คณะบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ อาจกำหนดหลักเกณฑ์เฉพาะของหลักสูตรโดยออกเป็นประกาศคณะ แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖

ข้อ ๖๖ นักศึกษาที่จะมีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี (สี่ปี) มีเวลาศึกษาจนสำเร็จการศึกษาไม่เกินสี่ปีการศึกษา และนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี (หกปี) มีเวลาศึกษาจนสำเร็จการศึกษาไม่เกินหกปีการศึกษา

(๒) มีรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนมาหรือได้รับการยกเว้นไม่เกินกว่าร้อยละ ยี่สิบห้าของจำนวนหน่วยกิตรวมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๓) ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาหนึ่งวิชาใด

(๔) ไม่เคยศึกษาได้อักษร F หรือ U ในรายวิชาหนึ่งวิชาใด

(๕) ไม่เคยได้รับการลงโทษทางวินัยนักศึกษาถึงขั้นทำทัณฑ์บนขึ้นไป

การนับเวลาตาม (๑) ไม่ให้นับรวมเวลาในภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา หรือให้ไปศึกษาหรือปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ตามโครงการของมหาวิทยาลัย หรือโครงการของหน่วยงานอื่นที่คณะบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะหรืออธิการบดีให้ความเห็นชอบ แต่ทั้งนี้ การไปศึกษาหรือปฏิบัติงานนั้นต้องมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา

หมวด ๑๗

การเสนอชื่อและการอนุมัติอนุสัญญาหรือปฏิญญา

ข้อ ๖๗ ให้นักศึกษาซึ่งคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาเมื่อสิ้นภาคที่ลงทะเบียนเรียนทำหนังสือยื่นต่อมหาวิทยาลัยภายในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน เพื่อขอสำเร็จการศึกษาและให้มหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติอนุสัญญาหรือปฏิญญาเมื่อสิ้นภาค

ข้อ ๖๘ ให้นายทะเบียนตรวจสอบและจัดทำรายชื่อนักศึกษาซึ่งศึกษาครบรายวิชาตามหลักสูตรและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖๔ หรือ ๖๖ แล้วแต่กรณี ที่ได้ยื่นหนังสือตามข้อ ๖๗ ไว้ ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติปฏิญญาเกียรตินิยม ปฏิญญา หรืออนุปฏิญญาแล้วแต่กรณีในสาขาวิชาที่ศึกษาสำเร็จตามหลักสูตร

หมวด ๑๘

ค่าธรรมเนียมและการขอคืนค่าธรรมเนียม

ข้อ ๖๙ นักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าบริการ และเบี้ยปรับ ตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

ข้อ ๗๐ มหาวิทยาลัยอาจคืนค่าธรรมเนียมที่นักศึกษาชำระให้แก่มหาวิทยาลัยไว้แล้ว ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาลาออกหรือลาพักการศึกษาก่อนวันเปิดภาคการศึกษา ให้มีสิทธิขอคืนได้เต็มจำนวนที่ชำระไว้

(๒) นักศึกษาลาออกหรือลาพักการศึกษา ภายในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา ให้มีสิทธิขอคืนได้กึ่งหนึ่ง

(๓) นักศึกษาขอถอนรายวิชาเพราะมหาวิทยาลัยปิดรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ ให้มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมรายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาในรายวิชานั้นได้เต็มจำนวน เว้นแต่กรณีเป็นการชำระค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายไม่อาจขอคืนค่าธรรมเนียมในรายวิชาที่ปิดได้

(๔) นักศึกษาขอถอนรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน ให้มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมรายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาในรายวิชานั้นได้กึ่งหนึ่ง เว้นแต่กรณีเป็นการชำระค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายไม่อาจขอคืนค่าธรรมเนียมในรายวิชาที่ถอนได้

(๕) นักศึกษาที่ถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษาให้พักการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป แต่ได้ลงทะเบียนเรียนและชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในภาคการศึกษาที่ถูกลงโทษไว้แล้ว ให้มีสิทธิขอคืนได้เต็มจำนวนที่ชำระไว้

นักศึกษาที่มีความประสงค์ขอคืนเงินค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งต้องยื่นคำร้องต่อคณะภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน หากพ้นกำหนดเวลานั้น ให้ถือว่าสละสิทธิ

หมวด ๑๙

การพ้นสภาพนักศึกษาและการขอกลับเข้าศึกษา

ข้อ ๓/๑ นักศึกษาต้องพ้นสภาพนักศึกษา ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) สำเร็จการศึกษาและได้รับอนุปริญาและปริญญา
- (๒) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามข้อ ๑๔
- (๓) ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา
- (๔) พ้นกำหนดเวลาศึกษาตามข้อบังคับนี้หรือตามข้อกำหนดหลักสูตร
- (๕) ลาออกจากการเป็นนักศึกษา
- (๖) ถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษาร้ายแรงถึงขั้นไล่ออกจากการเป็นนักศึกษา
- (๗) ตาย

ข้อ ๓/๒ นักศึกษาซึ่งพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเพราะถูกถอนชื่อตาม ข้อ ๒๔ ไปแล้วไม่เกินกว่าสองปีนับแต่วันที่มาวิทยาลัยประกาศให้ถอนชื่อ อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้นั้นกลับเข้าศึกษาในหลักสูตรเดิมได้

ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้กลับเข้าศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าในระหว่างที่ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาเป็นช่วงเวลาพักการศึกษา เพื่อการนี้ ให้นักศึกษาดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพและค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับภาคการศึกษาที่ถือเป็นการลาพักการศึกษานั้นด้วย

ข้อ ๓/๓ นักศึกษาซึ่งพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเพราะลาออกจากการเป็นนักศึกษาไปแล้ว ไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษานับแต่วันลาออก อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้นั้นกลับเข้าศึกษาในหลักสูตรเดิมได้

ให้นำความในข้อ ๓/๒ วรรคสองมาใช้กับกรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๓/๔ ให้นับรวมเวลาในช่วงเวลาพักการศึกษาตามข้อ ๓/๒ และข้อ ๓/๓ เป็นระยะเวลาศึกษาตามข้อ ๑๑ ด้วย

หมวด ๒๐

การยกเว้นใช้ข้อบังคับ

ข้อ ๗๕ ในกรณีการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ทำให้เกิดความเป็นไม่ธรรมแก่นักศึกษาคนหนึ่งคนใด อันเนื่องมาจากเหตุที่มหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบ สภามหาวิทยาลัยโดยข้อเสนอของอธิการบดี อาจกำหนดให้ปฏิบัติแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตามสมควร แก่นักศึกษาผู้นั้นเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๗๖ ในกรณีที่มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยหรือข้อกำหนดหลักสูตรกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีไว้เป็นการเฉพาะของคณะหรือหลักสูตร ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยหรือข้อบังคับหลักสูตรที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะนั้นก่อนแต่หากไม่มีกำหนดเรื่องใดไว้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗๗ นักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยก่อนปีการศึกษา ๒๕๖๑ ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อไปจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๗๘ ให้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ มีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าจะมีข้อบังคับมหาวิทยาลัยในเรื่องเดียวกันขึ้นมาใหม่ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๐ (พร้อมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีของคณะแพทยศาสตร์และคณะทันตแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑ (พร้อมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาโครงการวิศวกรรม-ศาสตรบัณฑิตสองสถาบัน พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรีของคณะแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๕) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๔

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์พิเศษ นรมิตี เศรษฐบุตตร)

นายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ สภามหาวิทยาลัยได้มีมติ ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แก่นักศึกษาซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การจัดการศึกษาแบบรายปี” หมายความว่า การจัดการศึกษาตามระบบของมหาวิทยาลัยที่มีการลงทะเบียนเรียนครั้งเดียวตลอดปีการศึกษา ซึ่งจะดำเนินการได้ภายใต้เงื่อนไข คือ หลักสูตรที่กำหนดให้มีวิชาฝึกปฏิบัติในชั้นปีสุดท้าย มีจำนวนรายวิชาลงทะเบียนตั้งแต่ ๖ รายวิชาขึ้นไป หรือมีจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนรวม ๑๘ หน่วยกิต ขึ้นไป และมีข้อจำกัดเรื่องแหล่งฝึกงานที่ต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่ต้องรับรองหลักสูตร หรือ เป็นหลักสูตรที่มีการศึกษาและฝึกปฏิบัติที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มหมุนเวียนกันไปในแต่ละรายวิชาโดย มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ และไม่เกินสามสัปดาห์ โดยมีระยะเวลาเริ่มต้นการศึกษา ระยะเวลาการศึกษาและการสิ้นสุดการศึกษาตามปฏิทินการศึกษามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ การจัดการศึกษา ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมี ๒ ระบบ ดังนี้

(๑) ระบบทวิภาค เป็นการจัดการศึกษาที่หนึ่งปีการศึกษามีสองภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ และอาจมีภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาที่ ๒ ด้วยก็ได้

(๒) ระบบไตรภาค เป็นการจัดการศึกษาที่หนึ่งปีการศึกษามีสามภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ และภาคการศึกษาที่ ๓

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งอาจจัดการศึกษาแบบรายปี

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งอาจออกแบบวิธีการเรียนการสอนโดยแบ่งช่วงการศึกษาตามหัวข้อการศึกษาที่มีปริมาณการเรียนรู้เทียบเท่าระบบทวิภาคหรือระบบไตรภาคแล้วแต่กรณี

หลักสูตรการศึกษาใดจะจัดการศึกษาในระบบตามวรรคหนึ่งให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มข้อความวรรคหนึ่งใน ข้อ ๑๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

“ข้อ ๑๘ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นักศึกษารายใดประสงค์ลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดที่มีเงื่อนไขก่อนการลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้น นักศึกษารายนั้นอาจได้รับการยกเว้นโดยปฏิบัติตามประกาศมหาวิทยาลัย”

เพื่อคุณภาพของการจัดการศึกษา คณะบดีอาจกำหนดเงื่อนไข หรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่จะลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใดก็ได้โดยทำเป็นประกาศคณะ

การประกาศเปิดวิชาเพิ่ม หรือปิดรายวิชาใดที่มีนักศึกษาลงทะเบียนแล้วจะต้องกระทำภายใน เจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือสี่วันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๒ การวัดผลการศึกษา ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๒ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียน เรียนไว้ในภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน

การวัดผลการศึกษาอาจทำได้ระหว่างภาค ด้วยวิธีรายงานจากหนังสือที่กำหนดให้อ่านงานที่ แบ่งกันทำเป็นหมู่คณะ การทดสอบระหว่างภาค การเขียนสารนิพนธ์ประจำรายวิชาหรืออื่นๆ และเมื่อสิ้นภาคจะ มีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคนั้น

รายวิชาใดที่ไม่มีการสอบไล่เมื่อสิ้นภาค คณะบดีจะประกาศให้ทราบ

การวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนแบบรายปี ให้มีการวัดและประเมินผล เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ในบางกรณี มหาวิทยาลัยอาจใช้วิธีทดสอบเทียบความรู้แทนการวัดผลการศึกษาตามความในวรรคหนึ่งก็ได้”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มข้อ ๗๙ บทเฉพาะกาล ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

“ข้อ ๗๙ กรณีหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนการศึกษาแบบรายปีได้ให้นักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยก่อนปีการศึกษา ๒๕๖๑ ตามข้อบังคับระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๐ สามารถลงทะเบียนการศึกษาแบบรายปี ตามข้อ ๗ และมีวิธีการวัดและประเมินผลการศึกษาตามข้อ ๔๒ ของข้อบังคับนี้”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์พิเศษ นรนิติ เศรษฐบุตร)

นายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ เห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แก่นักศึกษาซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒๔ การขอเพิ่มรายวิชาภายหลังจากที่ได้ลงทะเบียนเรียนแล้ว ให้กระทำได้ภายในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร คณะบดีอาจอนุมัติให้เพิ่มรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวได้ แต่ต้องไม่เกินสิบสี่วันก่อนวันปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๓

การขอเพิ่มรายวิชาตามวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานั้นก่อนและกรณีการลงทะเบียนเพิ่มรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาต้องชำระค่าปรับการลงทะเบียนเพิ่มรายวิชาล่าช้าเป็นรายวันในอัตราตามประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๓๑ การเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต หมายถึง การเทียบโอนรายวิชาในกรณีที่นักศึกษาได้ศึกษารายวิชามาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น โดยนักศึกษาอาจขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตที่มีเนื้อหาของรายวิชาเทียบเท่าและมีเกณฑ์การประเมินผลหรือวัดผลได้มาตรฐานเทียบเท่ากับรายวิชาในหลักสูตรที่ศึกษาอยู่ได้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เทียบโอนได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหลักสูตร และต้องมีเวลาศึกษาในหลักสูตรที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษาจึงจะมีสิทธิ์สำเร็จการศึกษา

(๒) รายวิชาที่จะขอเทียบโอนต้องมีใช้รายวิชาในหลักสูตรที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษา

(๓) รายวิชาที่จะขอเทียบโอนต้องศึกษามาแล้วไม่เกินแปดปีนับจากปีที่ลงทะเบียนเรียนจนถึงวันที่ขอเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิต

(๔) รายวิชาที่จะขอเทียบโอนต้องมีผลการศึกษาระดับ C ขึ้นไป หรือเทียบเท่า ยกเว้นกรณีของนักศึกษาซึ่งไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ในโครงการความร่วมมือผลิตบัณฑิตร่วมกัน หรือโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการให้เทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตตามผลการศึกษาที่ได้

นอกจากหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง คณะบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและรายละเอียดการเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตเพิ่มเติมจากความในวรรคหนึ่งก็ได้ โดยทำเป็นประกาศคณะและรายงานให้อธิการบดีเพื่อทราบ

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๓๒ ให้คณะบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเทียบโอนและการโอนรายวิชาและหน่วยกิตตามหมวดนี้

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๓๔ การเทียบโอนความรู้และการให้หน่วยกิตจากการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาดำเนินการตามอัธยาศัย หรือการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่มีการลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยให้เทียบโอนได้รวมกันไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ขอเทียบและต้องมีเวลาศึกษาในหลักสูตรที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าหนึ่งปีการศึกษาจึงจะมีสิทธิ์สำเร็จการศึกษา อาจทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยกำหนด โดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัยและให้บันทึกอักษร ACC ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบโอนความรู้นั้น

คณะอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยจัดให้มีการทดสอบ ข้อเขียนหรือสอบปฏิบัติเพื่อการเทียบโอนหรือพิจารณาโดยใช้ผลการประเมินของหน่วยงานฝึกปฏิบัติงานก็ได้

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การโอนรายวิชาและหน่วยกิต ข้อ ๓๔/๑ และข้อ ๓๔/๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑

หมวด ๗/๑

การโอนรายวิชาและหน่วยกิต

ข้อ ๓๔/๑ นักศึกษาที่ศึกษารายวิชาในหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดการศึกษาหรือจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่นอาจขอโอนรายวิชาและหน่วยกิตได้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีเนื้อหาของรายวิชาเทียบเท่ากับรายวิชาในหลักสูตรที่ศึกษา

(๒) ให้โอนรายวิชาและหน่วยกิตได้ไม่จำกัดจำนวนรายวิชาและหน่วยกิต เฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาระดับ C ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

(๓) กรณีการโอนมาเป็นรายวิชาบังคับและหน่วยกิตของหลักสูตรต้องศึกษามาแล้วไม่เกินแปดปี

(๔) กรณีการโอนมาเป็นรายวิชาเลือกและหน่วยกิตของหลักสูตรต้องศึกษามาแล้วไม่เกินสิบปี

นอกจากหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งคนใดเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และรายละเอียดการโอนรายวิชาและหน่วยกิตเพิ่มเติมจากความในวรรคหนึ่ง ก็ได้ โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย หรือประกาศคณะและรายงานให้อธิการบดีเพื่อทราบ

ข้อ ๓๔/๒ ให้บันทึกผลการศึกษาในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้โอนรายวิชาและหน่วยกิตตามผลการศึกษารายวิชาในหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดการศึกษาหรือจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่น

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๔๗ สถานภาพทางวิชาการของนักศึกษาของข้อบังคับมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔๗ สถานภาพทางวิชาการของนักศึกษาให้พิจารณาจากผลการคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่เรียน ดังนี้

(๑) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๒.๐๐ ขึ้นไปมีสถานภาพทางวิชาการปกติ (Normal)

(๒) นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ มีสถานภาพทางวิชาการเตือนครั้งที่ ๑ (Warning ๑) เว้นแต่กรณีเป็นภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา ให้มีสถานภาพทางวิชาการเตือนพิเศษ (Warning)

(๓) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการเตือนพิเศษตาม (๒) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา และมีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๑.๕๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ให้มีสถานภาพทางวิชาการเตือนครั้งที่ ๑ (Warning ๑) แต่หากมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา (Dismissed)

(๔) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการเตือนครั้งที่ ๑ ตาม (๒) และ (๓) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ให้มีสถานภาพทางวิชาการเตือนครั้งที่ ๒ (Warning ๒)

(๕) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการเตือนครั้งที่ ๒ ตาม (๔) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ให้มีสถานภาพทางวิชาการภาวะรอพินิจ (Probation)

(๖) นักศึกษาซึ่งอยู่ในสถานภาพทางวิชาการภาวะรอพินิจ ตาม (๕) ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ในภาคการศึกษาถัดมา ต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา (Dismissed)

ในกรณีที่นักศึกษาสอบได้รายวิชาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหลักสูตร แล้วมีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๑.๘๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ และต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ตาม (๖) อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้นั้นศึกษาต่อในหลักสูตรเดิม หรือย้ายหลักสูตร แต่นักศึกษาต้องศึกษาให้ได้ คะแนนเฉลี่ยสะสมถึง ๒.๐๐ ภายในสามภาคการศึกษา และต้องศึกษาให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตาม ข้อ ๑๑ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๐ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาระดับ ปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๗๐ มหาวิทยาลัยอาจคืนค่าธรรมเนียมที่นักศึกษาชำระให้แก่มหาวิทยาลัยไว้แล้ว ในกรณี และอัตราดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาลาออกหรือลาพักการศึกษาก่อนวันเปิดภาคการศึกษา ให้มีสิทธิขอคืนได้เต็มจำนวนที่ชำระไว้

(๒) นักศึกษาลาออกหรือลาพักการศึกษา ภายในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา ให้มีสิทธิขอคืนได้กึ่งหนึ่ง

(๓) นักศึกษาขอถอนรายวิชาเพราะมหาวิทยาลัยปิดรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ให้มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมรายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาในรายวิชานั้นได้เต็มจำนวน เว้นแต่กรณีเป็นการชำระค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายไม่อาจขอคืนค่าธรรมเนียมในรายวิชาที่ปิดได้

(๔) นักศึกษาขอถอนรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในสิบสี่วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษา หรือเจ็ดวันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน ให้มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมรายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาในรายวิชานั้นได้กึ่งหนึ่ง เว้นแต่กรณีเป็นการชำระค่าธรรมเนียมแบบเหมาจ่ายไม่อาจขอคืนค่าธรรมเนียมในรายวิชาที่ถอนได้

(๕) นักศึกษาที่ถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษาให้พักการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไป แต่ได้ลงทะเบียนเรียนและชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในภาคการศึกษาที่ถูกลงโทษไว้แล้ว ให้มีสิทธิขอคืนได้เต็มจำนวนที่ชำระไว้

นักศึกษาที่มีความประสงค์ขอคืนเงินค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งต้องยื่นคำร้องต่อคณะภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน หากพ้นกำหนดเวลานั้น ให้ถือว่าสละสิทธิ

การยกเว้นค่าปรับหรือลดค่าปรับให้อธิการบดีโดยข้อเสนอของคณบดีมีอำนาจพิจารณายกเว้นค่าปรับหรือลดค่าปรับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ศาสตราจารย์พิเศษ นรนิติ เศรษฐบุตร)

นายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบวินัย อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข สร้างบรรยากาศการเรียนรู้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ เห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“ส่วนงาน” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สถาบัน ที่จัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

“คณบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานระดับคณะ และให้รวมถึงผู้อำนวยการสถาบัน ที่จัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาทุกระดับที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งการให้ปฏิบัติตามที่เห็นสมควรและถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

วินัยนักศึกษาและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องรักษาและปฏิบัติตามวินัยและจรรยาบรรณที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยและส่วนงานโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ นักศึกษาพึงรักษาวินัยดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ชื่อเสียง และเกียรติของมหาวิทยาลัย ห้ามก่อเหตุวุ่นวาย ทำร้ายร่างกาย หรือทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น

(๒) นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่อาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือเสียหายแก่ตนเอง บุคคลอื่น หรือมหาวิทยาลัย

(๓) นักศึกษาต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำตักเตือนของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในการปฏิบัติหน้าที่

(๔) นักศึกษาต้องแต่งชุดนักศึกษา หรือแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้ถูกต้องตามข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน

(๕) นักศึกษาต้องไม่ดื่มสุรา ของมีเมา ในบริเวณมหาวิทยาลัยหรือเมื่ออยู่ในชุดนักศึกษา

(๖) นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่และบุหรี่ไฟฟ้าในเขตปลอดบุหรี่ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ถือว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) เล่นการพนัน หรือกระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพนัน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องสนับสนุนการพนันที่ผิดกฎหมายทุกชนิด

(๒) กระทำการใด ๆ ที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีโทษทางอาญา

(๓) กระทำการใด ๆ ที่เข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีโทษทางอาญา ซึ่งเป็นการกระทำความผิดอากร้ายแรง

(๔) กระทำการใด ๆ แก่ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยโดยเจตนา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๕) ครอบครองหรือนำอาวุธปืน หรือสิ่งอันตรายร้ายแรงเข้ามาในมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น

(๖) กระทำการลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือประพฤติผิดศีลธรรมอันดี อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๗) ทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๘) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๙) ทุจริตในการสอบของมหาวิทยาลัย

(๑๐) ปลอมลายมือชื่อผู้อื่น ปลอมเอกสาร หรือแก้ไขข้อความในเอกสารที่แท้จริง หรือใช้เอกสารเช่นนั้นเป็นหลักฐานต่อมหาวิทยาลัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๑๑) กระทำการใด ๆ ที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่เกียรติแห่งความเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๒

โทษและการพิจารณาโทษทางวินัย

ข้อ ๘ โทษวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ทำทัณฑ์บน

(๒) ตัดสิทธิ์การเข้าสอบในทุกรายวิชาหรือบางรายวิชา เฉพาะกรณีทุจริตในการสอบ

เท่านั้น

(๓) ให้พักการศึกษามีกำหนดไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๔) ไม่เสนอชื่อเพื่อขออนุมัติให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี

การศึกษา

(๕) ให้พ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ ๙ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้หัวหน้าส่วนงานพิจารณางดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือน และอาจพิจารณานำข้อ ๑๒ มาใช้โดยอนุโลมก็ได้

ข้อ ๑๐ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย และถูกลงโทษตามข้อ ๘ (๑) เมื่อมหาวิทยาลัยคำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจและสภาพแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอันอันควรปรานีแล้ว มหาวิทยาลัยอาจมีคำสั่งให้รอการลงโทษไว้ก่อน เพื่อให้โอกาสนักศึกษากลับตัวภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง และให้กำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติของนักศึกษาผู้นั้นด้วย เช่น ต้องเข้าโครงการพัฒนาตนเอง หรือบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ หรือปฏิบัติงานให้กับส่วนงาน หรือให้ละเว้นการประพฤติใด ๆ อันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดวินัยนักศึกษา

ข้อ ๑๑ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษตามข้อ ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ตามควรแก่กรณี

นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยและถูกลงโทษตามข้อ ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หากนักศึกษาผู้นั้นสำนึกผิด และยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยเพื่อขอบรรเทาโทษ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงประวัติ ความประพฤติ ภาวะแห่งจิตใจ และสภาพแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือเหตุอันอันควรปรานีแล้ว มหาวิทยาลัยอาจมีคำสั่งลดเวลาการลงโทษหรือยกโทษให้ โดยให้นักศึกษาเข้าโครงการพัฒนาตนเอง หรือบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ หรือปฏิบัติงานให้กับส่วนงาน หรือให้ละเว้นการประพฤติใด ๆ อันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดวินัยนักศึกษาอีก

ข้อ ๑๒ ในกรณีการกระทำความผิดวินัยนักศึกษามีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางจิตใจ หรือปัญหาสำคัญประการอื่น มหาวิทยาลัยอาจสั่งให้นักศึกษาผู้นั้นอยู่ในความดูแลของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ และมหาวิทยาลัยอาจนำความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือจิตแพทย์ มาประกอบการบรรเทาโทษหรืองดโทษก็ได้

หมวด ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีนักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อคนบตีว่า นักศึกษากระทำความผิดทางวินัย ให้คนบตีดำเนินการทางวินัยตาม

ข้อบังคับนี้โดยไม่ชักช้า เว้นแต่กรณีที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาหลายส่วนงาน หรือที่มีเหตุสมควรอื่น อาจให้อธิการบดีดำเนินการก็ได้

ในกรณีนักศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่ารับสารภาพเป็นหนังสือต่ออธิการบดีหรือหัวหน้าส่วนงาน หรือผู้นั้นต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก อธิการบดีหรือคณบดีอาจสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษาโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีหรือหัวหน้าส่วนงานแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานซึ่งเป็นอาจารย์ประจำของส่วนงานที่เกี่ยวข้อง และกรรมการสอบสวนอื่นอีกอย่างน้อย ๒ คน โดยให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน และสรุปสำนวนพร้อมความเห็นโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการสอบสวนอาจเสนอขอขยายระยะเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน แต่ต้องไม่เกิน ๒ ครั้ง

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อเท็จจริงที่กล่าวหาว่า นักศึกษากระทำความผิด ฐานความผิดทางวินัย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีให้นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งแจ้งสิทธิแก่นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่า มีสิทธิที่จะชี้แจงและนำพยานหลักฐานมาแก้ข้อกล่าวหาได้

ข้อ ๑๗ นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามข้อ ๑๖

ข้อ ๑๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาให้ความเห็น และรายงานหัวหน้าส่วนงานเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษ ตามข้อ ๘ (๑) เป็นหนังสือตามความเหมาะสมแก่กรณีแห่งความผิด แล้วรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๙ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาให้ความเห็นและรายงานผลการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้ง เพื่อเสนอมายังอธิการบดีพิจารณาสั่งลงโทษ ตามข้อ ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ตามความร้ายแรงแห่งกรณีความผิด

การสั่งลงโทษตามข้อ ๘ (๒) และ (๓) อธิการบดีอาจมอบอำนาจให้คณบดีเป็นผู้สั่งลงโทษแทนได้ และรายงานอธิการบดีเพื่อทราบ

ข้อ ๒๐ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยตามข้อ ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ให้ทำเป็นคำสั่งมหาวิทยาลัย และมีหนังสือแจ้งคำสั่งลงโทษ พร้อมแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ตามข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ ให้นักศึกษาทราบ

ในกรณีที่เป็นักศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า เมื่อได้สั่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว ให้แจ้งต่อบิตามารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่มีการลงโทษนักศึกษาตามข้อ ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ให้อธิการบดีรายงานการลงโทษต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบด้วย

หมวด ๔

คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาคณะหนึ่ง ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่งตั้งประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย เป็นประธาน
- (๒) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ
- (๓) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มาจากการเสนอชื่อของสภานักศึกษา จำนวน ๑ คน กรรมการตาม (๒) ต้องมาจากต่างส่วนงานกัน

ให้ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษาหรือผู้แทน เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เจ้าหน้าที่กองกิจการนักศึกษา ๑ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาและกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในกำหนด ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาและกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาเดิมพ้นจากตำแหน่ง กรณีที่ยังไม่ได้แต่งตั้ง ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาและกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาเดิมปฏิบัติหน้าที่ต่อไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งใหม่

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาและกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาวางลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งใหม่แทนภายในกำหนด ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาหรือกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและวินิจฉัยสั่งการเรื่องอุทธรณ์
- (๒) เรียกบุคคลใดมาให้อภัยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น
- (๓) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาก็ได้

(๔) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๕ การประชุมต้องมีกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่มีประธาน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการอุทธรณ์คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น และให้อุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ และแสดงให้เห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างไร พร้อมลงลายมือชื่อ ส่วนงานที่สังกัด และที่อยู่ของนักศึกษาผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้านักศึกษาผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหาก ก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาโดยตรง ทั้งนี้ต้องก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาจะมีคำวินิจฉัย

ข้อ ๒๗ นักศึกษาผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ แต่ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีคำสั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายใต้เงื่อนไขอย่างใดก็ได้

กรณีการขอคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลตามวรรคหนึ่ง หากผู้มีคำสั่งลงโทษพิจารณาแล้วเห็นว่าพยาน หลักฐานดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ จะอนุญาตให้คัดบันทึกถ้อยคำบุคคลโดยไม่ระบุชื่อบุคคลก็ได้

ข้อ ๒๘ นักศึกษาผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำที่อุทธรณ์
- (๒) มีส่วนได้ส่วนเสียในการกระทำที่อุทธรณ์
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์
- (๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้มีคำสั่ง
- (๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษานั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาเริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษาผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องที่อุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษาผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษาผู้นั้นทราบและไม่ให้ร่วมพิจารณาเรื่องนั้น เว้นแต่ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาเห็นว่า การให้กรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษาผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและความเป็นธรรมจากการอนุญาตให้กรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษาผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่นักศึกษาผู้ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันทราบคำสั่งลงโทษ

ถ้านักศึกษาผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งลงโทษให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่แจ้งคำสั่งลงโทษทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานโดยถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่นักศึกษาผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งลงโทษ

ถ้าไม่อาจแจ้งให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของนักศึกษาผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้ ๒ ฉบับ เพื่อให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษและส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน ๑ ฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้น ๓๐ วัน นับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า นักศึกษาผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่านักศึกษาผู้ถูกลงโทษถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งลงโทษแล้ว

ข้อ ๓๐ การอุทธรณ์ ให้ทำหนังสือถึงประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาโดยการยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ จะยื่นหรือส่งต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาโดยตรง หรือผ่านหัวหน้าส่วนงานที่นักศึกษาผู้อุทธรณ์สังกัดก็ได้ และให้หัวหน้าส่วนงานนั้นดำเนินการตามข้อ ๓๑

ในกรณีมีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่น ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระบบงานสารบรรณของมหาวิทยาลัย และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ออกใบรับฝากเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ และเมื่อได้รับหนังสืออุทธรณ์แล้ว ให้ผู้รับหนังสือดำเนินการออกใบรับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระบบงานสารบรรณของมหาวิทยาลัย

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว นักศึกษาผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาจะมีคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ข้อ ๓๑ เมื่อหัวหน้าส่วนงานได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๓๐ แล้ว ให้หัวหน้าส่วนงานจัดส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งของนักศึกษาผู้อุทธรณ์สำนวนการสอบสวน และสำนวนการดำเนินการทางวินัย พร้อมคำชี้แจงของผู้มีคำสั่ง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไปยังประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาภายใน ๗ วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๓๒ เรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๒๖ และให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีมีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์รายใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งมตินั้นให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๓ นักศึกษาผู้อุทธรณ์จะขอถอนเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาวินิจฉัยเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาเมื่อได้ถอนเรื่องแล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๓๔ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้กรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาจากสำนวนการสอบสวน หรือการพิจารณาดำเนินการทางวินัยในเบื้องต้น ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานเพิ่มเติม จากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีนักศึกษาผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา ให้แจ้งผู้ที่ออกคำสั่งลงโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงต่อที่ประชุมในครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้ออกคำสั่งลงโทษหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของนักศึกษาผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้มีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าคำสั่งถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าคำสั่งไม่ถูกต้อง และ/หรือไม่เหมาะสมกับความผิดประการใด ให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องและเหมาะสม แต่จะเพิ่มโทษหนักขึ้นไม่ได้

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มิให้นักศึกษาถูกคำสั่งลงโทษในการกระทำที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อนักศึกษาคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิ์อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่นักศึกษาผู้อุทธรณ์ แม้นักศึกษาคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิ์อุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิ์อุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะเดียวกันกับกรณีของนักศึกษาผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้นักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สิทธิ์อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาได้มีมติตามข้อ ๓๕ แล้ว ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาแจ้งอธิการบดี นักศึกษาผู้อุทธรณ์ เพื่อทราบ และแจ้งให้ผู้ออกคำสั่งลงโทษ เพื่อดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาโดยเร็ว

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการทางวินัยหรือมีการยื่นเรื่องอุทธรณ์โทษไว้ก่อนที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จนกว่าจะแล้วเสร็จ เว้นแต่บทบัญญัติใดแห่งข้อบังคับนี้ที่เป็นคุณแก่นักศึกษา ให้ใช้บทบัญญัตินั้นแทน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ศาสตราจารย์พิเศษ นรนิติ เศรษฐบุตร)

นายกสภามหาวิทยาลัย

BMCI

CONTACT

02-623-5055-8, 061-6737960, 061-6738371

edu_lb@citutu.ac.th

www.citutu.ac.th

<https://www.facebook.com/bmcitu>